ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

Sayı: 29 1960

75 Krş.

HIZIR

ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan : H.F. VEREL Çizen : YILMAZ KARACA

DEVAMLI OLARAK GÜLEN PARS, NİHAYET OLDUĞU YERDE KATILIP KALDI..

EŞEĞİN ZAFERİNİ İLAN EDEBİLİRSİNİZ ARKADAŞLAR.. KAÇIN GELİYORUM!

BİRDEN ORMANIN BİTİM NOKTASINDAN BİR SES DUYULDU.

NEREYE KAÇIYORSUNUZ ALÇAKLAR SİZE BU ADAYA ÇIKMANIN HESABINI ÇOK AĞIR VERDİRECEĞİM...

YÜRÜYÜN! BU CİĞERDELENİN SESİ

BACAKLARIMDA TAKAT YOK Kİ

BU SEFER FENA KISTIRILDIK.. BAKIN KARANLIKTA BİLE ET. RAFIMIZI SARDIKLARINI GÖRÜYORUM.. BİZE AMAN VERMİYECEKLER!

CİĞER DELEN MEYDANA ÇIKAR...

İŞTE SİZİ ENSELEDİK! FAKAT O NE? BENİM KIYMETLİ PARÇASIMI. KİM BU HALE SOKTU?

ONU GEBERTEN ASİL BİR EŞEK OLDU.. SAYIN KAKOMOZLAR REİSİ..

ÜMİDİN DEDİĞİ ÇIKMIŞ VE ETRAFLARINI AMANSIZ KORSANLAR TARAFINDAN KUŞATILMIŞTI. HEPSİNİN GÖZLERİNDE KORKUNÇ BİR İFADE VARDI.. SÖLENLERİNİ YARIDA BIRAKTIRAN BU VELETLERİ BİR AN EVVEL GEBERTMEK İÇİN CAN ATIYORLARDI..

ARALARINDA KITIR DA VARDI..

BİR SIÇRARSIN ÇEKİRGE İKİ SIÇRARSIN ÇEKİRGE ÜÇÜNCÜ DE YAKAYI ELE VERİRSİN ÇEKİR. BE DEMİŞLER..

SENİN KALBİNDEKİ KÖTÜLÜK TOHUMUNU YOKETMEDEN ÖLÜRSEM GÖZLERİM AÇIK KALIR!

ÇOCUK Kahramanlar

Savaşın Neticesini Değiştiren Çocuk Hükümdar

OSMANLI Hükümdarı İkinci Murat barışsever, sakin bir insan olmasına rağmen, tahta geçtiği günden itibaren hiç durmaksızın savaşmak zorunda kalmıştı. Nihayet, Rumeli yakasındaki komşu devletlerle on senelik bir barış andlaşması imzalamasını müteakiben tahtı oğluna bırakarak Manisa'da dinlenmeye çekildi.

Fakat İkinci Murat'la mukaddes kitaplarının üzerine el basarak andlaşmayı imzalayan Macaristan ve Lehistan Kralı Viladislas, hiristiyan olmayan kimselere verilen yeminin bozulmasının hiçbir dinî cezası olmadığını iddia ederek Türk'leri Rumeli'den atmak için yeniden bir Haçlılar ordusu toplamağa başladı.

Nitekim, zafer özlemiyle sarhoş olmuş hıristiyanlar derhal Macar Kralı'nın etrafında toplandılar. Toplanan kırk bin kişilik Haçlı ordusu Macar Kralı'nın emrinde ve meşhur Macar Generali Jan Hünyad'ın kumandasında olduğu halde Tuna boyundan aşağı inmeğe başladılar.

On dört yaşındaki genç Hükümdar İkinci Mehmet, Haçlıların bu ilerleyişini endişeyle takibediyordu. Kendisine güvenmiyor değildi ama, böylesine kuvvetli ve meşhur kumandanların idaresindeki bir orduyla, koskoca bir imparatorluğun istikbalini tehlikeye atarak çarpışmayı aklı almıyordu bir türlü. Şimdiye kadar bu çapta bir savaşa iştirak etmediğinden tecrübesiz sayılırdı. Nihayet babasına bir mektup yazarak bu savaşı idare etmesini istedi

Fakat yaşlı, barışsever eski hükümdar şöylece karşılık vermişti:

«Osmanlı Hükümdarlığının İmparatoru sizsiniz ve bu savaşı kazanacağınıza güveniyorum evlâdım...»

Bunun üzerine İkinci Mehmet babasına şu haberi gönderdi:

«Eğer hükümdarlık sizdeyse, düşmanın çiğnediği topraklarımızı korumak için hemen geliniz. Ordunun başına geçiniz. Yok, hükümdarlık oğlumda diyorsanız, eski ve değerli bir kumandan olduğunuz için sizin ordunun başında bulunmanızı emrediyor hükümdar.»

Oğlunun bu haberi üzerine İkinci Murat ordunun başına geçerek Varna'ya dayandı.

İki ordu arasındaki savaş çok şiddetli ve kanlı olmuştu. Düşman kralı ve generalleri savaşı ordugâhlarından idare ettikleri halde, İkinci Murat oğlu İkinci Mehmet'le beraber askerin önünde omuz omuza döğüşüyorlardı. Bir karışıklık ânında arkadan vurulmaması için daima babasını gözleyen İkinci Mehmet kılıcıyla düşman askerlerine ölüm saçıyor, cesareti ve düşmanlarını usta kılınç oyunlarıyla mahvedişi yeniçerilerin savaş şevkini arttırıyordu.

Savaşın tam mânasile kızıştığı bir anda gözünü babasından hiç ayırmadığı için, kıyafetinden yüksek rütbeli bir subay olduğunu anladığı bir gâvurun sinsice babasına arkadan yaklaştığını görünce önündeki düşmanları bir hamlede devirip İkinci Murat'ın yardımına koştu. Kılıcının bir darbesile babasını öldürmeğe, hem de alçakça arkadan öldürmeğe teşebbüs eden düşman subayının başını gövdesinden ayırıp bir mızrağın ucunda salladırdı.

İşte on dört yaşındaki İkinci Mehmet'in bu hareketi savaşın neticesinde büyük bir rol oynadı, Osmanlı askerlerini bozguna uğratmaktan korudu. Çünkü tarih defalarca göstermiştir ki, kumandanları ölen birlikler daima paniğe kapılarak mağlûp olmuşlardır. Hepinizin de bildiği gibi, yirmi bir yaşında tahta ikinci defa çıkışında güzel İstanbul'umuzu almağa muvaffak olan ve gemilerini tarihte ilk defa olarak karadan yürüterek Haliçe sokan Fatih Sultan Mehmet, Varna Meydan Savaşı'nda babasını ölümden kurtararak ordumuzun paniğe kapılmasını önleyen ve savaşın zaferle bitişinde büyük hissesi bulunan kahraman sehzade İkinci Mehmet'den başkası değildir.

ALİ CÜLMÜT SOYCAN

Ortaokul Grubu Resim Yarışmasında İkinciliği Kazananlar

Ergin Dengisu'nun tablosu

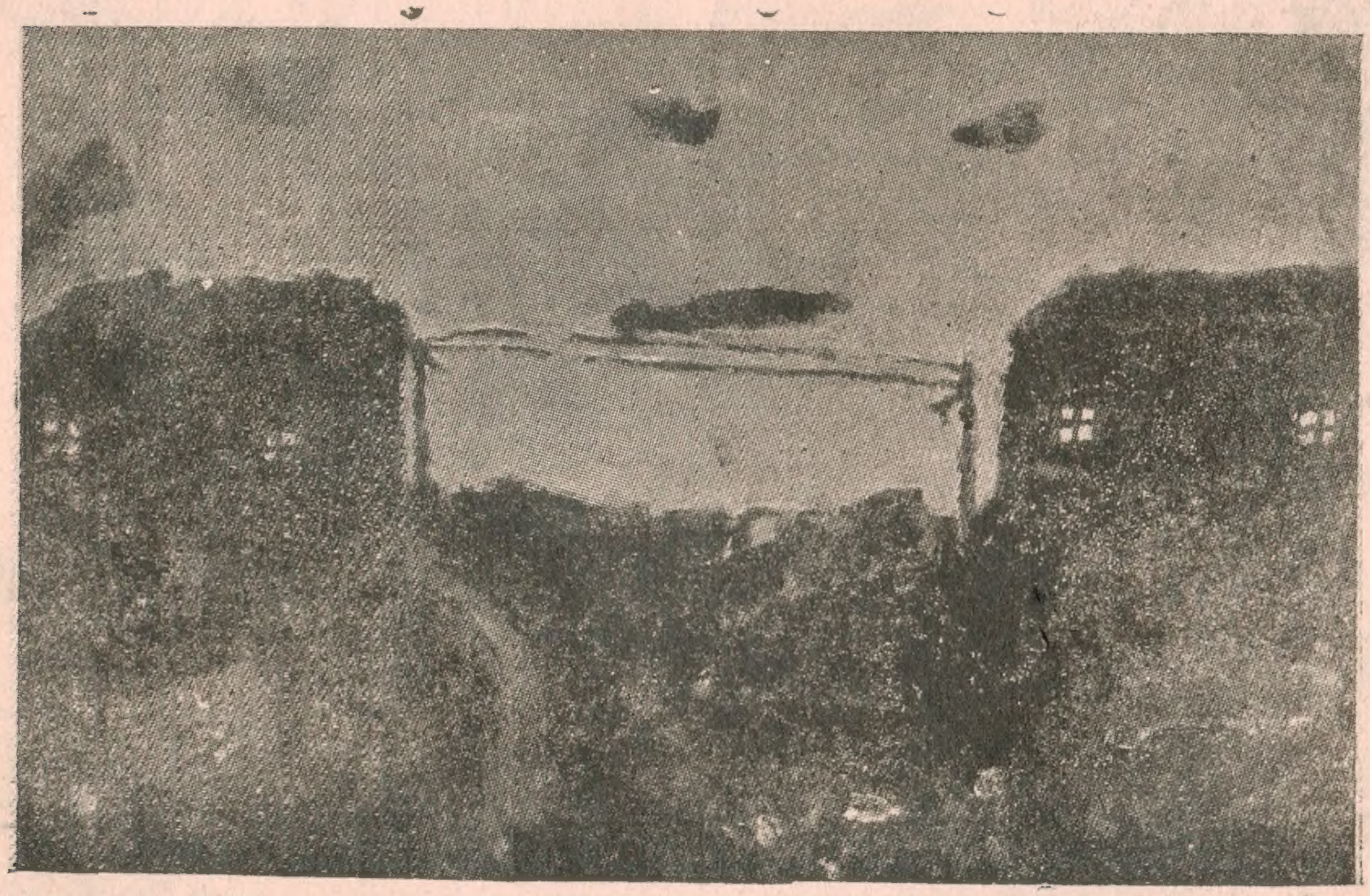

Rahmi Bıçakçı'nın (Kış Hazırlıkları) tablosu.

ORTAOKUL GRUPU RESİM YARIŞMASINDA İKİNCİLİĞİ KAZANANLAR

Adı : Ergin BENGİSU
Okulu : Konya Koleji Sınıf: 1, No: 108.
Okul Müdürü : Behzat ÜNER.
Resim öğretmeni : Erdoğan MUNİS

Adı : Rahmi BIÇAKÇI
Okulu : Çorum Lisesi, Orta Kısım, S: 2/D, No: 198.
Okul Müdürü : Emrullah TOMAY.
Resim öğretmeni : Sabit BAYTAN.

BÖYLE ÇOCUK YOK

Ahmet sınıfta tembelliğiyle meşhurdu. Bir gün öğretmen derste ona:

— Kalk bakalım tembel! dedi.

O hiç aldırmadı. Öğretmen onun yanına kadar sokularak sordu:

— Sana diyorum, duymadın mı?

Ahmet cevap verdi:

— Öğretmenim, bizim sınıfta tembel adlı çocuk yok ki!..

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZ

Size üç soru soruyoruz. Cevap veriniz. Böylece kendi kendinize bilginizi yoklamış olacaksınız. Cevaplarınızın doğru olup olmadığını anlamak için de 25 inci sayfaya bakınız. Doğru cevaplar orada yazılıdır.

Dünyanın en yüksek tepesi hangi tepedir?
1 — Monblan mı?
2 — Everest mi?
3 — Ağrı mı?

Burada resmini gördüğünüz hayvan nedir?
1 — Fok mu?
2 — Deniz aygırı mı?
3 — Deniz fili mi?

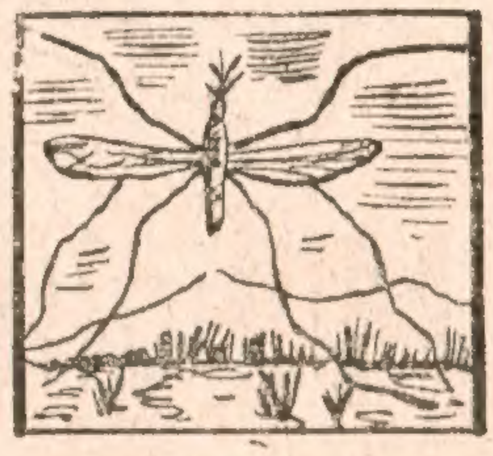

İnsanlara sıtma hastalığını bulaştıran:
1 — Dişi sivrisinek mi?
2 — Erkek sivrisinek midir?

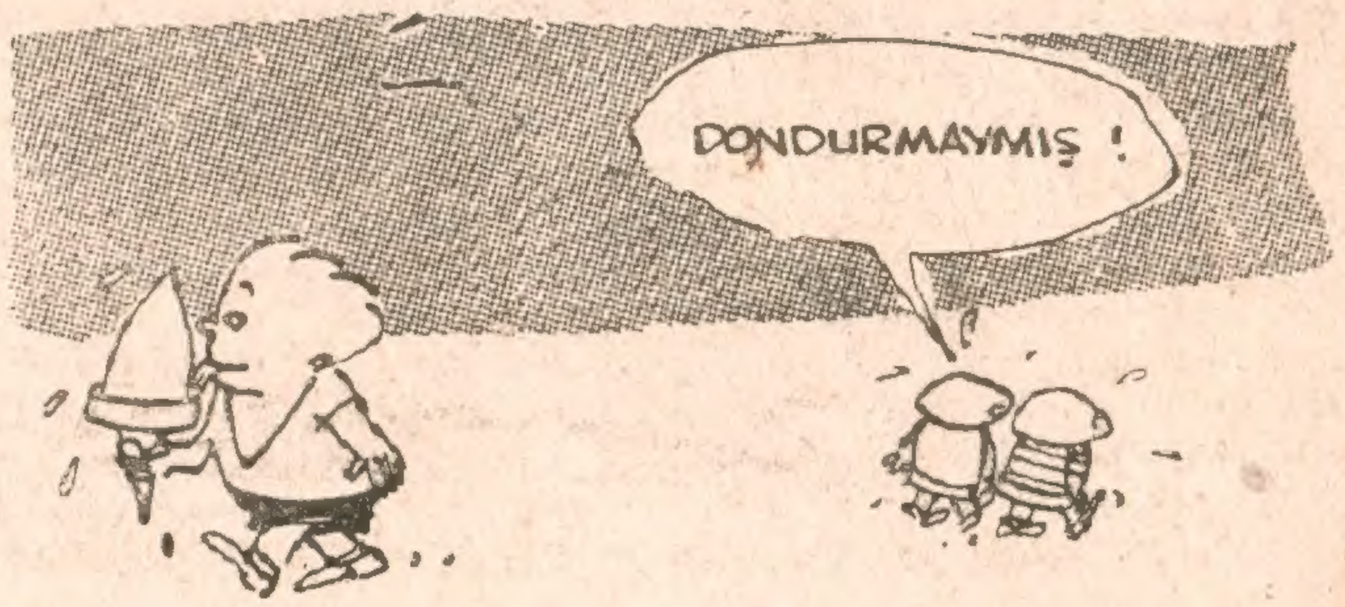

NOT DEFTERİMDEN

YAZAN: HALİT KIVANÇ

Mübalağacılık iyi bir şey değildir!

ÇOCUK HAFTAS'nın sevimli çocukları...

Söze bir fıkra ile başlıyalım:

Bir Amerikan gazetecisi bir İngiliz vapurunda seyahat ediyordu. Yemekte Amerikalı:

— Bizim Amiral gemimiz öyle büyüktür ki, dedi.

— Yaaa? Demek bu gemiden de büyük?

— Tabiî ya... Bizim Amiral gemisinde kaptan emir verirken güvertede otomobille dolaşmak zorunda kalır. Öyle büyüktür bizim gemi...

— Ben de bir şey zannettim. Siz bu vapurun büyüklüğünü bilmiyorsunuz, anlaşılan.. Bu gemi o kadar büyüktür ki, meselâ şu anda yediğiniz patatesin iyi pişip pişmediğini anlamak için kaptan mutfaktaki kazanda denizaltı ile dolaşmıştır muhakkak...

MÜBALÂGACILIK İYİ ŞEY DEĞİLDİR

Yukarıdaki fıkra tipik bir mübalâğacı fıkrasıdır. Mubalâğa demek, bir hakikati olduğundan daha büyüterek anlatmaktır. Meselâ bir kavgaya şahit olursunuz. Evde gelip «İki kişi kavga ederken gördüm» deseniz, o kadar önem vermeyeceklerdir. Siz de olayı büyüterek babanızın, annenizin, kardeşinizin, ablanızın sizi dinlemenizi sağlarsınız: «Bugün bir kavga gördüm. Tam yüz kişi birbirine girip dövüştüler.»

Fakat unutmayın ki, mübalâğacılık yalancılığa giden yolun başlangıcıdır. Bugün bir olayı büyüterek anlatırsınız. Yarın buna alışınca, hiç yoktan bazı olaylar icât ediverirsiniz.

Mübalağâcılık hoş şey değildir. Bu şekilde tanınan insanların sözüne inanmakta daima güçlük çekersiniz, «Acaba söylediklerinin yüzde kaçı hakikat?» diye kendi kendinize sorarsınız.

Bu sebeple daima gerçekten ayrılmayın. Bir olayı olduğu gibi anlatın. Bir defa iki defa mübalâğa yaparak sözünüzü dinletebilirsiniz. Ancak, bir kere inanmadılar mı, artık hiç bir sözünüze inanmaz olurlar. Varsın, bir defa iki defa anlattığınız vakayı mühimsemesinler. Fakat sizin daima doğru söylediğinize inanırlarsa, bu en büyük kazancınız olur. En büyük ve en uzun ömürlü kazanç...

HANGİSİ DAHA ÜSTÜN ?

Mübalâğacılık bahsinde çok fıkra vardır. İşte ikisini daha naklediveyeyim:

İki kişi konuşuyormuş. Biri:

— Benim amcamın bir çiftliği var, demiş, o kadar büyük-

KISSADAN HİSSE

HAYATTA KİMSEYE İTİMAT ETME...

Oldukça ihtiyar, pejmürde kılıklı, nur yüzlü bir adam, bir gün nehir kenarına inmişti. Niyeti, sandal ile karşıdan karşıya geçmekti... Geçmekti ama, cebinde sandalcıya verecek bir tek kuruşu bile yoktu... Kendi kendine, sandal ile, bedava tarafından karşı sahile geçmenin çarelerini aramaya başladı... Neden sonra ihtiyar adamın feri kaçmış gözlerinde bir kıvılcım parladı!... Bulmuştu!...

Hemen kıyıda duran sandallardan birine yaklaştı. Sandalcı gençten bir çocuktu. İhtiyar adam gülerek ona:

— «Oğlum,» dedi, «Karşıya geçmek istiyorum. Ama cebimde param yok. Fakat, beni karşıya bırakacak olursan, sana öyle bir nasihat verceğim ki, ömrün oldukça unutmayacaksın...»

Sandalcı, bu nasihatın ne olacağını iyiden iyiye merak etmişti. Bu acaip alış-verişi kabul etti. İhtiyar adamı sandalına aldı. Ve asıldı küreklere...

Sandal karşı sahile vardığı zaman, ihtiyar adam hemen, bir hamlede karaya çıktı. Vereceği nasihatı büyük merak içinde bekleyen sandalcıya, mütebessim bir çehreyle:

— «Evlât,» dedi, «al bakalım, nasihatını: Bana yaptığını sakın başkalarına yapma. Sonra aç kalırsın...» Sözlerini tamamlar tamamlamaz da hemen, bedava olarak karşıya geçmenin verdiği memnunlukla oradan uzaklaştı.

Hayatta hiç kimseye itimat etmeyin. Hatta en güvendiğiniz kimselere bile... Yoksa bir gün olur, yukarıdaki sandalcının haline düşersiniz. Aç kalmak tehlikesi ile yüzyüze gelirsiniz...

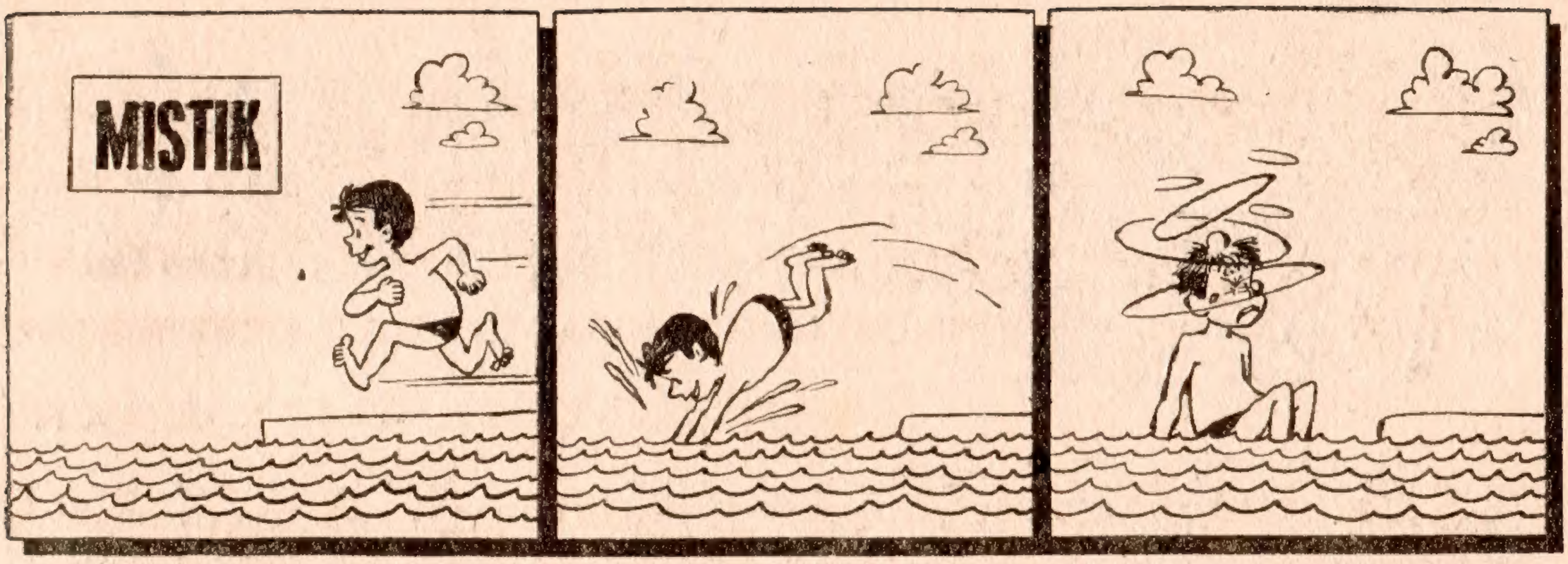

tür ki, bir ucundan bir buzağı kaçmıştı. Çiftliğin öbür ucundakiler karşılarında bir dana gördüler. Buzağı bir uçtan öteki uca koşuncaya kadar dana oluvermişti.

Oteki güldü:

— Hıh, bu da bir şey mi?... Benim dayımın çiftliğini bir görsen. Oyle büyük, öyle büyüktür ki, benim dayımın çiftliğinde de bir gün bir buzağı kaçmıştı. Öbür uçta bekleyenler, karşılarında bir dana görmüşlerdi.

— İyi ya, senin dayının çiftliği de benim amcamınki kadarmış.

— Ne diyorsun sen?... O öbür uçtakilerin gördüğü dana, ilk uçtan kazan buzağı değil ki.

— Ya ne?

— O ilk uçtan kaçan buzağı yolda büyümüş, inek olmuş Sonra doğurmuş, buzağısı da koşmağa başlamış. İşte öbür uca ulaşan dana, o ineğin büyümüş olan buzağısı imiş...

TAMAM YÜZ!...

Mübalâğacı bir adam, evden çıkmış, yolda ilk rastladığı ahbabına:

— Duydun mu, demiş, bizim hanım bugün iki yumurta yumurtladı.

O ahbabı da bir dostuna rastlamış; «Duydun mu,» demiş «falancanın karısı on iki yumurta yumurtlamış.»

Sayı arta arta, nihayet birisi bu yalanı çıkaran mübalâğacıya tesadüf etmiş; «Gözün aydın,» demiş, «karın yüz yumurta yumurtlamış.»

Adam şaşırmış: «Vallahi,» demiş, ben doksan dokuza kadar duymuştum ama demek yüzüncüyü de sen yumurtladın.»

HAFİYE Mİ İMİŞ?

Mübalâğacılık iyi şey değildir, dedik... Siz de dikkat edin, bir olayı naklederken ona kendiliğinizden birşeyler katmayın. Temiz hakikat, daima en tatlı hikâyedir ve herkes doğru olan şeylere çabuk inanır, hiç unutmaz. Yalan yahut mübalâğa ise, çabuk inandırır sanılır, ama tesiri de çabuk geçer.

Bu konuda sözü bağlarken, küçük bir fıkra daha:

İki mübalâğacı konuşuyor:

— Benim bir köpeğim var. Kuşları değil, cebindeki gazetede kuş resmi olan adamları bile yakalar.

— Bak bak, şu giden köpeğe!... Bu da benimki... Dünyada eşi yoktur... En azılı haydutları bile tutar.

— Ayyyy, bu sünepe, bu miskin köpek mi?

— Ha ha ha sen onun bu hâline aldanıyorsun, değil mi?. Bugün polis hafiyeliği yapıyor da, mahsus kıyafetini değiştirmiş. Tanınmasın diye...

Ben de Asker Olacağım

"Küçük asker, küçük asker!
Vatan senden hizmet ister"
Bu ninniyle uyudum ben,
Asker gibi büyüdüm ben!...

Kalbde îman, elde silâh,
Duam şudur akşam, sabah:
"Bir asker yap Tanrım beni,
Koruyayım yurtla dîni!..."

Sakarya'da kalmış babam,
Dünyâya ün salmış babam!...
Ondan mîras şu yatağan,
Nasıl olmam bir kahraman?...

Dedem asker, babam asker,
Derler bize: "Er oğlu er!..."
Ben de asker olacağım,
Dünyâya ün salacağım!...

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

BELKİ DE!...

Geçen hafta Nermin'le Şermin'i babaları bir kır kahvesine götürmüştü. Temiz havada iki kardeş birbirleriyle tatlı tatlı cıvıldaşıyorlardı.

Bir aralık uzun boylu, zayıf bir adamın burnunu silmek için ayağa kalktığını gördüler.

Nermin, kardeşine sordu:

— Bu adam yüzünü silmek için neden ayağa kalktı acaba?

— Kimbilir? Belki burnuna yetişemiyordu...

Plâstik İnsanlar ÜLKESİ

BİLGİ ve HEYECAN ROMANI

Çeviren : H. FİKRİ VEREL — 19 —

— «Niçin benimle gelmemekte ısrar ettiğinizi hâlâ anlıyamıyorum Miss!...» dedi. «Sesinizi duyurmanıza imkân yok. Burada ben varken ve benim de elimde şu küçük özel kutu bulundukça, ikimizin arasında geçecek olan konuşmaları ancak merkezdeki sayın Herr Profesör ile, muhterem doktor Nole'den başkaları işitemezler.. Sesiniz o kadar fazla çıktığı halde, görüyorsunuz ki, dostunuz hafiye Co, hâlâ kapıyı çalmakla meşgul...»

Cidden öyleydi. Co kapıyı kıracak gibi tekmeliyor, zile basıyor, arada bir de:

— «Miss Betty! Miss Betty! Miss!...» diye bağırıyordu.

Teslim olmaktan başka yapılacak hiçbir şey yoktu.

Betty başını önüne iğerek:

— «Peki...» dedi. «Sizinle geleceğim!... Bir insanın isteye isteye, bile bile ölümüne koşması diye buna derler işte!...»

Bosnik kızın elini tuttu. Bu el buz gibi soğuktu. Yaşayan bir kimsede bu derece sotitrediğini hissetti. Fakat yapağukluk olması garipti. Dr. Betty cak, daha doğrusu onun yapabileceği hiçbir şey kalmamıştı.

Hava otosu korkunç bir sür'atle dönerek gökyüzüne fırladı.

Atom tabancasının kurşunları bile işe yaramadıktan sonra, her türlü direniş ve çırpınış boşuna olacaktı.

Korkunç suratlı adam:

— «Gidiyoruz Miss...» dedi. «Sizi nişanlınızın yanına götüreceğim. Bundan böyle sizi hiç bir kuvvet ayıramıyacak... Ebedî hayata kavuşacaksınız... Korkmayınız, Herr Profesör kılınıza bile dokunmıyacaktır... Onun ilme ve insanlığa olan bağlılığını öğrenince, kendisi ile çalışmakta geciktiğiniz için belki de kendinizi suçlu bulacaksınız...»

Dr. Betty hiç sesini çıkarmadı. Sanki ayağı yerden kesilmiş, yahut ipnotize edilmiş gibi bu Plâstik adamla birlikte, korkunç karanlığın içinde ilerliyordu. Merdivenleri indiklerinin, dışarı çıktıklarının farkında bile değildi. Evin arka tarafındaki büyük çınarların gerisinde garip bir taşıt duruyordu.

Bosnik :

—« İşte hava otomobilimiz...» dedi. «Elimi tuttuğunuz için onu görebiliyorsunuz. Başkalarının, benden uzakta bulunanların onu görebilmesi imkânsızdır!»

Genç kız plâstik adamın elini bırakınca, hava otomobili gözlerinin önünden yok oluverdi. Bosnik'in söyledikleri doğruydu. Bu garip adam sözlerine devam etti :

— «Bu da diğer önemli icatlar gibi Herr Profesör'ün kafasından çıkmıştır. Otomobil tek bir merkezden idare edilir. İçine girdikten sonra tahmin edilemiyecek bir sür'atle havalanır ve merkezin çekim kuvveti ile Plâstik İnsanlar Ülkesi'ne gider... Giriniz içine Miss.»

Dr. Betty adamı neini tutunca, hava otomobili tekrar meydana çıktı. Dar bir kapısı vardı ama için konforlu ve genişti. Ön tarafında radyo büyüklüğünde bir ekran göze çarpıyordu. Ekranın alt tarafında üzeri düğmelerle dolu başka bir masa görülmekteydi.

Betty heyecan içinde kol-

tuklardan birine gömüldü. Artık korkusu zail olmuştu. Yalnız merak bütün benliğini kemiriyordu. Kendisini rüyada zannediyor ve daha başka şeyler öğrenmeden bu rüyanın bitmesini istemiyordu.

Bosnik'te yanına oturdu. Girdikleri kapı sert bir hareketle kapanır kapanmaz, radyo büyüklüğündeki ekranda yuvarlak bir cisif peydahlandı. Bu bir gezegen olacaktı. Cismin sol tarafındaki bir noktadan mütemadiyen telsiz işareti veriliyordu.

Plâstik adam, düğmelerden birine basınca, ekranın sağında Dr. Nole'nin yüzü göründü. Gülümseyerek onlara bakıyordu. Hayatından memnun gibiydi. Arka plânda ise, zeki bakışları, keçi sakalı ile Herr Profesör sırıtmaktaydı.

Hava otosu olduğu yerde korkunç bir sür'atle dönerek, gökyüzüne doğru fırladı. Evet, bu hareket ancak «fırladı» kelimesi ile anlatılabilirdi. Yalnız dönüş sür'atine rağmen, genç kız vücudunda veya başında hiçbir değişiklik hissetmemişti.

Hareketi müteakıp Nole'nin sesi duyuldu:

— «Büyük sırrımızın ortağı oldun artık sevgili Betty... Bundan böyle sen de bizimle beraber çalışacak, yeni bir dünyanın Plâstik İnsanlar Dünyası'nın kurulmasında sen de elinden geldiği kadar çalışacaksın...»

Dr. Nole'nin tek değişmiş olan yeri gözleriydi. Betty bu gözlerin eskisi gibi parlamadığını, bilâkis çok donuk oduğunu, hatta ölü bir insanın gözlerine benzediğini daha ilk nazarda anlayarak hayretler içinde kalmıştı. Bu gözler nişanlısının gözleri olamazdı...

Genç kız, Bosnik'e dönerek:

— «Onunla buradan konuşabilir miyim?» diye sordu.

Cevabı yine ekrandaki nişanlısından aldı:

— «Elbette konuşabilirsin Betty... Dedim ya, bundan sonra artık bizim dünyamızın malısın...»

Dr. Betty soğukkanlılığını muhafaza etmeğe çalışarak:

— «Sende bir değişiklik görür gibi oluyorum Nole...» dedi. «Sen benim tanıdığım Nole değilsin...»

Herr Profesör güldü arkadan:

— «Elbette değil... Zira ölü bir beden yeniden dirilmiş, yeniden hayata kavuşmuştur!... Gözlerinin değişikliği de esas bundan ileri geliyor Miss!»

Nole'nin kaşları çatılmıştı:

— «Görüyorsun ya Betty, beyninin içindeki düşünceleri bile okuyabiliyor, kararlarını ve fikirlerini senden fersah fersah uzaklarda olduğumuz halde kökünden öğrenebiliyoruz... Arkana bak, koltuğunun arkasında birşey göreceksin...»

Hayretler içinde kalan Betty, arkasına baktığı zaman bir insan kafası büyüklüğünde kıpkırmızı ve durmadan hareket eden korkunç bir gözle karşı karşıya geldi. Evet, bu göz normal insan gözü gibi hareket ediyor ve etrafına müthiş bir kırmızı ışık saçıyordu.

Bosnik:

— «Bu göz bizim beynimiz, bizim hayatımızdır Miss,» dedi. «Onun göremiyeceği şey, öğrenemiyeceği fikir ve düşünce yoktur. Herşeyi merkeze bağlı olarak bu plâstik göz idare eder.»

Konuşma burada kesilir gibi oldu. Çünkü ekranda küçük bir noktacık belirmişti. Bosnik'in alnı kırıştı. Yüzü bir kat daha korkunçlaştı... Dişlerinin arasından mırıldandı:

— «Bu da ne olabilir ki?»

Nokta gittikçe büyüyordu.

Ekranın sağındaki Nole yok olmuş, onun yerine keçi sakalı ile Herr Profesör almıştı. Şakak kemikleri durmadan atıyordu. Betty, yanında oturmakta olan Bosnik'in tirtir titremekte olduğunu farketmişti.

Birşeyler dönüyordu ortalıkta ama ne?

Ekrandaki siyah nokta ne olabilirdi? Gittikçe büyüdüğüne ve Herr Prof. ile Bosnik'i kızdırdığına göre, bunun elbette ki önemli bir tarafı olacaktı.

(Devamı Gelecek Sayıda)

BİLGİ KÖŞESİ

C. ŞAHABETTİN OZANKAN

Kimdir?

Türk edebiyatının büyük ustalarından biridir. Dili bugün için eski olmakla beraber gerek şiirde ve gerekse nesirde çok sağlam bir yapıya sahiptir. Edebiyatı Cedidecilerin başında gelir. Manastır'da doğmuş, Plevne savaşlarında şehit olan binbaşı Osman Şahabettin Beyin oğludur. İlk tahsilinin bir kısmını evde, bir kısmını da Fevziye Okulu'nda tamamlamıştır. Daha sonra Askerî Rüştiye'ye girmiş, oradan ve Askerî Tıbbiye'den birincilikle çıkmıştır. İlk kalem denemelerini 14 yaşında, gazeller ve küçük tercümeler üzerinde yapan Cenap Bey, bunları Saadet ve Şefak adındaki mecmualarda yayınlamıştır. Fransa'da tıp tahsilini tamamlamak için kaldığı 4 yıl zarfında hem de Fransız edebiyatı üzerinde çok ciddî incelemelerde bulunmuş, elde ettiği yenilikleri sonradan memleket kültürüne aktarmıştır. Edebiyatı Cedidecilerin klâsik memleket edebiyatı dışına çıkışında ve yenilik taraftarı olmalarında Cenap Beyin önemli etkisi vardır.

Ilkin Mektep ve Serveti Fünün'da yayınladığı şiirler, o zamana kadar duyulmamış yeni görüşleri taşıyordu.

Ödevli olarak imparatorluğun güney eyaletlerinde yaptığı gezilerden derlediği konuları (Haç Yolunda) adlı eserinde toplu olarak vermiştir.

Edebî eserleri arasında Avrupa Mektupları, Evrakı Eyyam, Tiryaki Sözleri, Nesri Harp Nesri Sulh, o devirde çok şöhret yapmış kitaplar arasındaydı.

Birara telif tiyatro denemeleri de yapmış, bunları Körebe, Yalan, Küçük Beyler adıyla neşretmişti. Ömrünün son yıllarında neşrettiği Fransızcadan Türkçeye Lûgat kitabı ile dil bilgisi üzerinde yaptığı köklü incelemeler çok önemlidir.

ŞEREF KÖŞESİ

İLKOKULU 'PEKİYİ' DERECE İLE BİTİRENLER

Asuman ULUĞ ★ Fethiye Merkez Atatürk İlkokulu, Sınıf: 5.

Tamer ÇİFTÇİ ★ Turan İlkokulu, Sınıf: 5/B, Numara: 437.

Esin KAYNAR ★ Ankara, Öğretmen Kubilây İlkokulu Sınıf: 5/B, No: 365.

Nurkan İNCEOĞLU ★ Ankara, Öğretmen Kubilây İlkokulu, Sınıf: 5/B, No: 276.

Yakut TATLISERT ★ Uzunköprü, Gazi Mahmut İlkok. Sınıf: 5.

Eftâl AKÇAY ★ Ankara, Öğretmen Kubilây İlkokulu, Sınıf: 5/B.

Suat OĞUZ ★ Kayseri, Sümer Ilkokulu Sınıf: 5/B, No: 750.

E. TUĞRUL BAYHAN ★ Eskişehir, Adalet İlkokulu, Sınıf: 5/A, No: 122.

İLKOKULUN 1 — 4. SINIFLARINI «PEKİYİ» DERECE ile GEÇENLER

Temel ÖZPARPUCU ★ Beşiktaş, Levent İlkokulu, S.: 3/A, No: 159.

Canan DEMİREL ★ Ankara, Mimar Kemal İlkokulu, S.: 4/B, No: 41.

Cengiz ULUDAĞ ★ Beyazıt, Kocaragıppaşa II. İlkokulu, Sınıf: 4/C, No: 394.

İbrahim ALTINBİLEK ★ Değirmendere İlkokulu, Sınıf: 4, No: 44.

KÜÇÜK FEDAKÂR

HİKÂYE

YAZAN :
Ünver SIVACIOĞLU

Ankaraya ilk gidişimdi. Evden ayrılırken gideceğim yeri defalarca tarif etmişler, tekrarlamışlar, tekrar ettikleri kadar da bana tekrarlatmışlardı. Sağ ayağım geçirdiğim kaza neticesinde kırılmış alçıya konmuştu. Bir aydan beri alçıdaydı. Değneksiz yürüyemiyordum.

Uzun, sıkıcı, ayağımı sağdan soldan korumakla geçen bir yolculuktan sonra, Ankaraya geldim. Trenden inenlerle beraber değneğime dayanarak istasyonun çıkış kapısına doğru yürüdüm. Bavulunu, sepetini alan hızlı hızlı gidiyordu. Kapının yan tarafında değneğime dayanarak bu akıp giden insan seline bakıyordum. Bu hızlı hızlı akıp giden insan seline bakarken içimde ilk defa sakat kalmanın acılığını hissederek gözlerim yaşardı. Aklıma yüzlerce gözü kör, kolu yok, ayağı yok insanlar geldi. Ince bir ses beni kendime getirmeseydi kimbilir daha ne kadar düşünecek, belki de gittikçe tenhalaşan istasyonda değneğime dayanarak saatlerce kalacaktım.

Sesin sahibi ilkokulun ya son sınıfında yahut da yeni bitirmiş bir çocuktu. Sevimli pırıl pırıl gözleri vardı. Pantolonu gömeği yeni değildi ama temizceydi. Ayağındaki ayakkabının mustamel olduğu büyüklüğünden ve etrafına vurulmuş olan yamalardan belli idi. Elleri küçücük yumuk yumuktu. Beni uzaktan görmüş olmalı ki koşmuş yanıma gelmiş, soluk soluğa konuşuyordu:

— Bir yere mi gideceksiniz efendim? Buranın yabancısısınız galiba? Size yardım edeyim mi?

Biraz önce kötürümleri düşünürken yasaran gözlerim şimdi bu küçük, tertemiz iyi kalbli çocuğun yardım etmek isteyişi karşısında tekrar yaşarmıştı. Onu kucaklamak, öpmek istiyordum. Değneğime dayanarak yanına yaklaştım. Elimle saçlarını okşarken:

— Yenişehire gideceğim ama buraya ilk gelişim olduğu için nereden gideceğimi bilmiyorum, dedim.

Sözümü henüz bitirmiştim ki:

— Siz bekleyin ben şimdi gelirim, diyerek koştu gitti.

Biraz sonra bir taksi tam önümde durmuştu. Küçücük yumuk yumuk elleri ile kapıyı açarken:

— Buyurun istediğiniz yere götürecek sizi dedi.

Bu temiz tertemiz yavruyu şefkatla kucaklamak iyiliğinin mükâfatını vermek istiyordum. Cebimdeki bozuk paraları kendisine uzatırken:

— Al bu senin hakkın kendine birşeyler alırsın, dedim.

Başı önüne düşmüştü. Sanki bir kabahat işlemiş gibiydi. İnsanın içini gıcıklıyan titrek bir sesle cevap verdi:

— Teşekkür ederim efendim. Ben her zaman ayni şeyi yaparım, hiç para almadım.

Yapmış olduğum hatanın tamir edilmez bir şey olduğunu anladım. Onun gönlünü alabilmek için çare ararken şöförün:

— Binin de gidelim demesi onun gönlünü almama mani oldu.

Taksi meydanı dönerken camdan elimi salladım, o da sallıadı. Mukabele etmemiş olsaydı onu kırdığım için içimde her zaman huzursuzuk duyacaktım. Fakat ayrılırken o ufacık ve daha çocuk tombulluğunu kaybetmemiş olan eli bende kalacak olan gönül huzursuzuğunu silmişti.

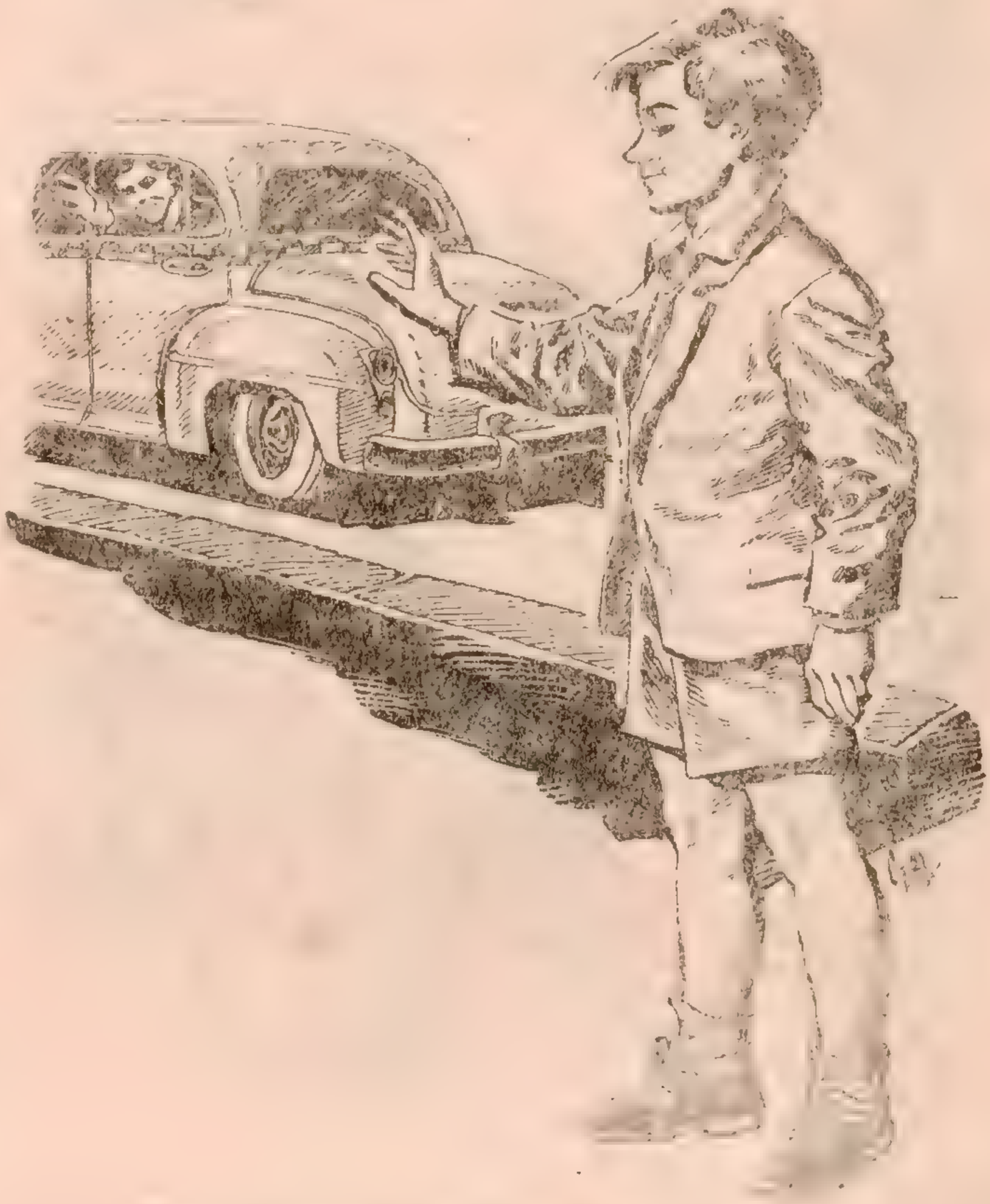

Taksi, meydanı dönerken elimi salladım...

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
YAZLIĞI
Yakında Çıkıyor.
Bekleyiniz...

Küçük Mirasyedi

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

O önde yürüyor, iki adam onu takip ediyorlardı. Yavaş yavaş silik basamakları çıktılar. Adamlardan biri:

— Amma berbat yer, dedi.

Öteki:

— Bizanstan kalma mahzen, dedi. Bizanslılar buralarını su deposu olarak kullanırmış. Şimdi üstündeki sette evler var. Çirkef suları buraya akıyor.

Ahmet:

— Dikkat edin, dedi.

Yavaş yavaş polisin yanına çıktılar. Necip:

— Beyler, dedi. Arabadaki katil çocuğu buraya kapattığını bize haber verdi. Çocuğu bulduk. Ama el sürmedik. Siz de bakın.

Lambayı alıp içeriye girdi. İki kirli bacağı aydınlattı. Adamın biri kapıya yaslandı:

— Bayılacağım, dedi.

Öteki cesur ve dayanıklı bir insandı. Polisin yanına gitti. Gördüklerini iyi anlatmak için söylendi.

— Gördüm, gördüm.

Elleriyle yoklarken:

— Kollarını arkasına kıvırmışlar, bağlamışlar, dedi. Ayakları da bağlı.

Necip seslendi:

— Ahmet Bey kardeşim, sen dışarıya çıkartır mısın çocuğu?

Ahmet titredi. Fakat ilerledi. Ellerini ıslak vücudun altından geçirdi. Kaldırdı.

Şimdi ona yol veriyorlardı. Necip:

— Ben önden ineyim, dedi. Senin ayaklarını basacağın yeri aydınlatırım. Aman düşmiyesin.

Ahmet kollarındaki vücudun hareketsizliğinden ve soğukluğundan ürperiyordu. Ömründe böyle küçük bir çocuk da olsa ölüye el sürmemişti. Ama neşeli, canlı olan bu çocuğu tanıyordu. Hatta bir iki defa beraber yemek yemişlerdi. Anası, babası üstüne titrer, bu biricik oğullarını Besime Teyzeden başka kimsenin evine yollamazlardı.

İclâl hanım pek meraklıydı. Şimdi onun ölümüne nasıl tahammül edecekti kadıncağız. Ahmet:

— Yandı zavallı kadın, yandı, diye içini çekti.

Nihayet aklına birşey geldi. Ölüler kaskatı olurlarmış. Halbuki çocuk öyle kaskatı değildi. Kolları arasında gevşemişti.

Nihayet işte aydınlığa, cad-

Ahmet, kollarındaki vücudun hareketsizliğinden ürperiyodu.

denin kenarına çıkmıştı. Yüzlerce insan mahzenin ağzını çevirmişti. Ahmet öyle kucağıda çıkınca dehşetli bir uğultu koptu. Kimse kendisini tutamıyor, her kafadan bir acı söz çıkıyordu.

— Kimin yavrusu kimbilir?

— Allah cezalarını versin!

— Asmalı bu herifleri!

Ahmet yolun temiz bir yerine çöktü. Çocuğun ellerini, ayaklarını bağlıyan ve etlerine gömülerek kanatan paslı teli titrek elleriyle çözerken haykırdı:

— Allah rızası için bir doktor bulun.

Halkın arasından yaşlı bir adam sıyrıldı:

— Ne var evlâdım, ne var?

Ahmet belki farkında olmadan ağlıyor, şimdi çocuğun ağzına tıkanan paçavrayı çıkartıyordu.

Bu kirli ve ıslak paçavranın arasından parlak çocuk dişleri meydana çıkmıştı. Ahmet mendili ile onu nağzının etrafını temizledi.

Doktor çocuğun yanına çöktü, titrek bir sesle:

— Daha yaralar kanıyor, dedi. Belki ölmemiştir.

Çocuğun kanlı bileğini tuttu. Sonra âcivert ceketini çözdü, altından ıslak beyaz gömleğini araladı. İğildi, başını sol tarafına dayadı. Eliyle işaret etti.

Oradaki yüzlerce insan birde nsusmuş ve taş kesilmişti. Nihayet Doktor başını kaldırdı.

— Daha ölmemiş. Hastaneye. Vakit kaybetmiyelim.

Yaşıyormuş.

Bu bir çığlık halinde halkın ağızlarında yükseldi. Yine bu çığlıkları bastıran haykıra haykıra bir ağlama sesi duyuldu.

Ahmet ellerini yüzüne kapatmış, oraya çökmüştü.

Üstü başı ıslak ve kirlenmiş, ayakları çirkef ve çamur içinde, elleri kirli ve kan lekeli olan Necip, iki saatlik bir tatilden sonra dâvaya tekrar başlamış olan mahkemede ifade veriyordu:

— Çocuk İzzet'in evinde değildi. Yolda bize başka bir adres verdi. Zeyrekte, Bizans'tan kalma bir mahzenin deliğinden Ahmet Beyle beraber girdim. Tarif ettiği yerde çocuğu bulduk. Fakat ölmüş olduğunu zannederek halktan iki şahit istedim. Elleri, ayakları paslı bir telle bağlanmıştı. Teller etlerine gömülmüştü. Ağzına çuval parçası tıkanmış ve pis bir bezle ayrıca bağlanmıştı. Dışarıya Ahmet efendi çıkardı. Telleri çözdü, ağzını kurtardı... Çocuk daha ölmemişti. Halk arasında bir doktor vardı, İlk muayeneyi yaptı. Hemen hastaneye götürülmesini istedi. Ahmet Beyle Doktor hastaneye gittiler.

Salon nefes alınamıyacak kadar kalabalıktı. İzzet Kafasını iğmiş, rengi sapsarı duruyordu. Avukat İbrahim ondan daha sarıydı. Ayten bir sıraya oturtulmuştu. Biraz önce sahiden bayıldığı için kısa bir tedavi yapmış ve tekrar mahkemeye almışlardı.

Hâkim titreyen bir sesle:

— Mahzen nasıl bir yer, dedi.

Necip tekrar konuştu:

— Biz orada yarım saat kadar kaldık. Bir kaç defa bayginlık geçirdik. Küf ve çürümüş çuvalların, çirkeflerin kokusu insanı tıkıyordu. Şahitlerden biri on dakika bile kalmadığı halde dışarı çıkınca bayginlık geçirdi. İzzetin çocuğu orada ölmeğe bıraktığı muhakkak. Eğer çocuk sağ kurtulduysa bu Allahın bir inayetidir efendim.

Hâkim gözlerini İzzete dikti:

(Devamı Gelecek Sayıda)

Hayvanlar Alemi

KAPLUMBAĞA

Kaplumbağa çokluk suda ve dere kenarlarında yaşar. Gayet yavaş yürür. Yaşadığı yerlere göre üç cins kaplumbağa vardır.

a — Su kaplumbağası : Küçük göllerde, durgun sularda, bataklıklarda, nehirlerde yaşar. Su kenarına, karaya da çıkar.

b — Kara kaplumbağası : Bunlar sadece karada yaşarlar. Suya giremezler. Bağlarda, kırlarda, bahçelerde bulunurlar.

c — Deniz kaplumbağası : Bunlar suları sıcak denizlerde yaşarlar. Çok büyük olurlar. Bir tanesi ortalama 400 kilo gelir.

Bizde en çok rastlanan su ve kara kaplumbağasıdır.

Bu hayvanın sırtındaki kabuk çamur rengindedir. Karnı açık kahverengi veya sarı olur. Vücudü yassıdır. Karnı ve sırtı birbirine kenetli yassı kemiklerle örtülüdür. Tıpkı kalın bir kutu içine girmiş gibidir. Bu kutunun ön deliğinden başını ve ön ayaklarını, arka deliğinden kuyruk ve arka ayaklarını çıkarır.

Üzerindeki ağır yükten dolayı karada gayet ağır hareket eden kaplumbağa suda oldukça çevik ve süratlidir. Yassı gövdesile suyu gayet kolay yarar. Ön ve arka ayakları da ona kürek vazifesini görürler.

Bu hayvan suda bulduğu küçük balıkları, kurbağaları ve bunların yumurtalarile su böceklerini yer. Dişleri yoktur ama, çene kemiklerinin kenarı keskindir. Yiyeceğini buraya sıkıştırarak veya keskin tırnaklarile parçalar.

Kaplumbağa ciğerlerile hava aldığı için uzun müddet su altıntında kalamaz. Sık sık suyun yüzüne çıkmağa mecburdur.

Dişi kaplumbağalar su kenarındaki kumluklarda çukur kazıp içine on iki tane kadar yumurta bırakırlar. Bu yumurtaların üstünü kumla örtüp bırakır. Güneşin sıcaklığı ile bu yumurtalardan kendiliğinden yavrular çıkar. Kaplumbağa bir düşmanla karşılaşınca hemen kabuğuna çekilir. Bu sert kabuk onu korur. Fakat bazı kedi gibi yırtıcı hayvanlar kabuğun deliğinden pençelerini sokup onu yine paralarlar.

Yavaş yürüyen kaplumbağa ile hızlı koşan tavşana ait hikâyeyi herhalde bilirsiniz. İki hayvan yarışa katılmışlar. Tavşan nasıl olsa kaplumbağayı geçeceğinden emin. Gitmiş bir ağacın altına yatmış. Kaplumbağa yavaş yavaş yolu yürümüş. Kendine güvenip uyuya kalan tavşan uyanıncaya kadar yarışı bitirmiş!

Dünyanın 4 Köşesinden

Körler başka insanlardan daha mı çabuk yorulurlar?

Körler, başka insanlara nazaran daha ağır bir bedenî ve ruhî yükün altındadır. Gören kimsenin hiçbir gayret sarfetmeksizin kavrıyabildiği şeyi, kör, duyma ve dokunma duyguları ve düşünme hassasının işbirliği ile bir resim halinde zihninde canlandırır. Bütün hareketleri de daha büyük bir dikkat icap ettirir. Demek oluyor ki körün bütün adaleleri daimî surette tetiktedir. Bu ilâve çalışmalar dolayısiyle körün başkalarına nisbetle daha faza madenlere, vitaminlere ve iz halindeki elemanlara ihtiyacı olacağından bunların noksanını hissetmesi işten değidir. Bu sebepten ötürü, körlerin sık sık yorgunluktan, düşüncelerini tek sif edememekten ve uyku intizamsızlıklarından şikâyet ettikleri görülmektedir. Muhtemel noksanları önceden karşılayacak hususî bir rejim sayesinde, körlerin durumunun üç ay için de bariz şekilde düzeldiği müşahede edilmiştir.

Hindistan'ın dışında da kaplan bulunur mu?

Hindistan kaplanından okadar çok bahsedilmiştir ki kedi ailesinin bu en büyük üyesinin bir Asya hayvanı olduğunu unutuyoruz. Hindistan'da kaplan başka yerlerdekinden çok ise de, Moğolya'da, Kore'de, İran'da, Cava ve Bali adalarında da kaplanlar mevcuttur. Bütün bu yerlerin kaplanları, gıda durumu dolayısiyle renk ve cüsse itibariyle birbirinden az farklı olabilirse de hep aynı hayvandır.

At nalının uğur getirdiği düşüncesi nereden çıkmıştı?

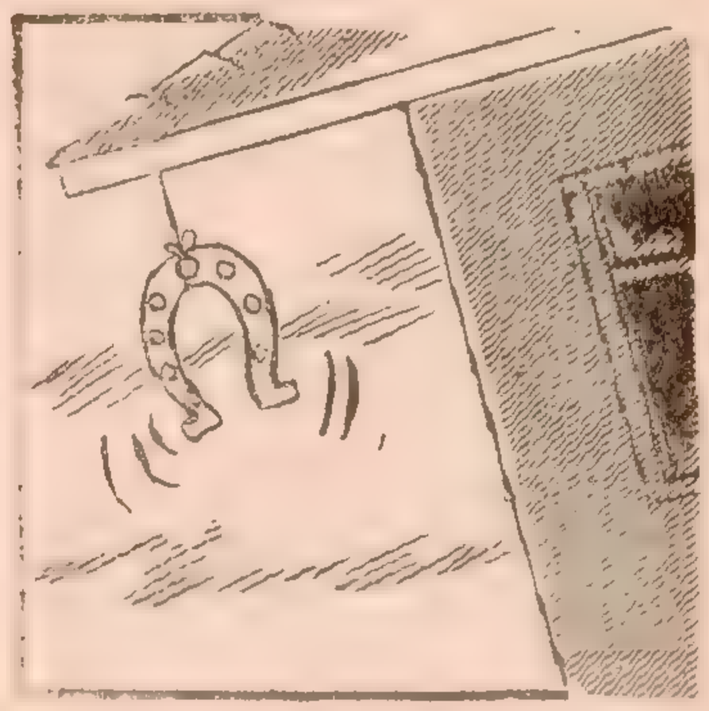

Bu batıl inanış o kadar eskidir ki mensei ihtimal hiçbir zaman öğrenilemiyecektir. M. Ö. 6. Asırda doğdu

SPOR TARİHİ

YAZAN : TEVFİK ÜNSİ

1952 Olimpiyatlarında Sporcularımız

1952 Olimpiyat oyunları Finlandiya'nın Helsinki şehrinde 14 - 31 Temmuz 1952 tarihleri arasında yapılmıştı; nufusu 5 milyonu bile bulmaya nbu küçük memleket oyunları çok iyi organize etmişti.

Memleketimiz bu olimpiyatlara kalabalık bir kadro ile katıldı; bu iştirak ettiğimiz beşinci olimpiyat oyunları idi. Helsinkiye futbol, güreş, atletizm ve basketbol şubelerinde sporcular yolladık.

1952 olimpiyat oyunları bir evvelki Londra olimpiyatları gibi bizim için pek şanslı geçmedi. En büyük ümidimiz olan; güreşte Londrada 6 şampiyonluk almış iken bu defa iki şampiyonluk kazandık; kuvvetsiz greko-romen takımından hiç kimse derece alamadı, üçüncülük bile kazanan olmadı. Serbest güreşlere ise Yaşar Doğu Celâl Atik, Gazanfer Bilge, Nasuh Akar gibi olimpiyat şampiyonlarımızı, müracaatta geç kaldığımızdan sokamadık. Bu sebepten sadece iki siklette birincilik aldık. 52 kiloda Hasan Gemici ile 62 kiloda Bayram Şit şampiyon oldular, 87 kiloda da Adil Atan üçüncülük kazandı. Bayrağımız üç defa şeref direğine çekildi.

Basketbol ve atletizmde de bir varlık olarak görülmedik. Olimpiyat oyunlarına bu sporlarda dünyanın en namlı takımları ve sporcuları iştirak ediyordu. Biz olimpiyatların bir gayesi olan iştirak etmiş olmak, iyi mücadele etmek, görmek, öğrenmek için girmiştik. Futbolde ise sporcularımız iki müsabaka yaptılar, 21 Temmuzda Hollanda Antilleri'nin zayıf takımını yenerek ikinci tura geçtiler ve ikinci turda meşhur Macar Millî takımı ile karşı karşıya geldiler. Macarlar en kuvvetli tertipleri ile, biz ise olimpiyat oyunları şartlarına uyarak Helsinkiye sadece amatör futbolcuları götürmüştük. Buna rağmen amatörlerimiz iyi oynadılar ve 7 - 1 yenildiler.

Böylece 1952 olimpiyatlarından iki altın bir bronz madalya ile döndük.

bir demir tabakasıyla kaplı bir at nalı kullanılmıştı. Daha sonra Roma'lılar, sırf demirden at nalları yaptılar ve tarihçi Büyük Plinius, 1. Asırda bundan, hastalığa karşı bir korunma vasıtası diye bahsetmişti. Alimler, at nalının biçiminin yeni ayı andırdığına işaret ederek bunu sebeplerden biri olarak ileri sürmüşlerdir.

Amerikan hapishanelerinden bahsedildiği zaman, sık, sık Sing-Sing adı geçmektedir. Bu esrarengiz isim neden ileri gelmektedir?

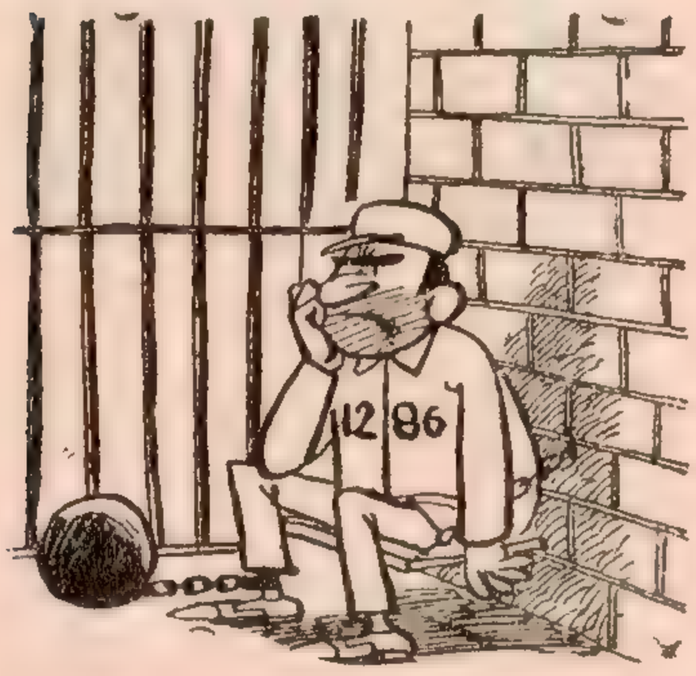

Bu isim, Nev-York şehrinin 48 kilometre kuzeyinde bulunan ve eski ismi Sing Sing olan Ossining şehrinden gelmektedir. Nev-York Devlet Hapishasi 1826 yılından beri buradadır; Sing-Sing'den bahsedildiği zaman ise çoğu zaman bu hapishane kastedilmektedir.

Önden bir kurşunla vurulunca, insan öne mi, yoksa arkaya mı devrilir?

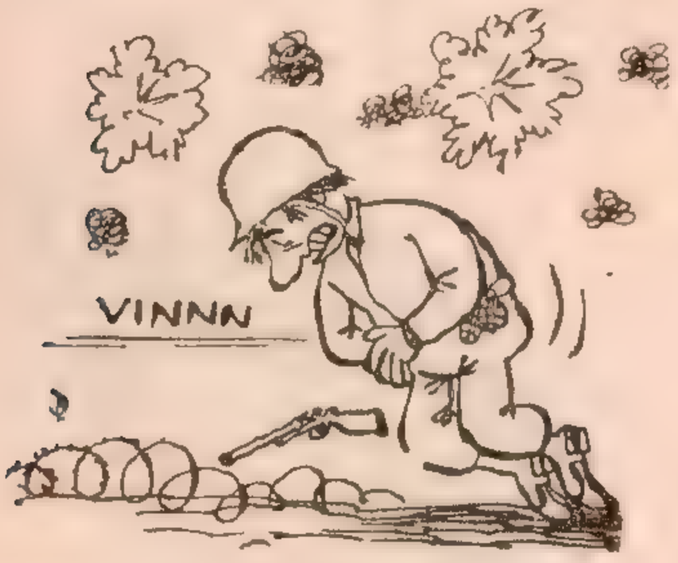

Ayakta duran bir adam, ister kalb hastalığı neticesinde, ister vurulmak veya bıçaklanmak neticesinde olsun, hemen daima öne devrilir. Bu, insan vücudünün ânî ölüm karşısında tabiî bir reaksiyonu olup kurşunun kuvvetine karşı koymaktadır.

Bir sun'î peykin atılması kaça mal olmaktadır?

Amerikan havacılık ve feza araştırmaları makamlarına bakılırsa, şimdiye kadar atılan Amerikan peyklerinin her biri on ilâ on dört milyon dolara patlamıştır. Aynı makamlar tarafından bildirildiğine göre, içerisinde insan bulunacak ilk feza roketi —Satürn Projesi — takriben 1 milyar dolara maloiacaktır.

ÖZAY ABLA ile BAŞBAŞA

AYDAKİ İNSAN

Bazı yaz gecelerinde gökyüzüne baktığımız zaman bize gülen bir dost görürüz. Bu yüz, dünyamızın peyki Ay'dır. Bazan gözüken bazan kaybolan bu güleç yüzlü dost, son senelerde ilerleyen füze çalışmalarının varmak istediği bir amaç olmuştur. Ay'ın ne olduğunu ve oraya ilk ayak basan insanın nelerle karşılaşacağını herhalde merak edersiniz çocuklar. İşte, bugün size Ay'ın bazı hususiyetlerini anlatacağım.

Ay'ı kuvvetli bir dürbünle veya teleskopla bulunduğumuz yerden tetkik edecek olursak, bize çıplak gözle ağız, burun, göz gibi görünen kısımların sayısız kraterlerden ve dağlardan meydana geldiğini anlarız. Bunlar eski volkanlardan ve Ay'ın sathına çarpan göktaşlarından olmuş engebelerdir. Böylece Ay'ın da, yapı bakımından dünyamız gibi olduğunu söyledikten sonra, Ay'a ilk giden insanın karşılaşacağı değişiklikleri anlatayım. Ay'a gidecek insan oksijen tankları taşımağa ve bunlardan teneffüs etmeğe mecburdur. Çünkü Ay'da hava yoktur. Ay'da hava olmadığı içinde hiçbir canlı ve nebat da yoktur. Ay'da yerçekimi dünyadakinin altıda biridir. Meselâ dünyada yetmiş kilo olan bir insan Ay'da ancak on kilo ağırlıktadır. Böyle olunca bir atlayışta, onbeş, yirmi metre uzağa atlamak işten bile değildir. Ay'da yağmur, kar, bulut, rüzgâr gibi şeylerde hava olmadığı için mevcut değildir. Ay üzerinde gürültü, ses, hattâ en ufak bir tıkırtı bile yapmak mümkün olmaz. Atmosfer yani hava yokluğu bunu imkânsız kılar. Ay'da su da yoktur. Bunun için insanoğlu Ay'da yaşamak maksadıyla suyunu da beraber götürecektir. Ay'a giden insanın üzerindeki hususî feza elbisesini de çıkarmasına mani olacak birçok sebepler gösterilebilir. Bunların arasında soğuk, hava yokluğu ve Ay çekiminin azlığı birinci mevkii işgal etmektedir. Feza elbisesini dalgınlıkla çıkartacak bir Ay yolcusu soğuktan donacak, atmosfer ve basınç yokluğu dolayısıyla bütün kanı vücudünden fışkıracak, ve ay çekiminin azlığı yüzünden her kımıldanışında yerden birkaç metre yukarıya fırlayacaktır. Ay'da yaşanması için halledilmesi icabeden daha binlerce mesele vardır. İnsanoğlu gerek ilim, gerekse milletlerarası yarışmalarda muvaffakiyet için Ay'a gitmek maksadıyla çalışmakta, büyük paralar sarfetmektedir.

Netice itibariyle, Ay'a bu asrın sonuna doğru belki de gidilebilecektir. Ama bunun son olmayacağı daha şimdiden söylenebilir. Ay'dan sonra insanoğlu büyük kainat içinde varılması gereken yeni amaçlar bulacaktır.

ÖZAY SUNAR

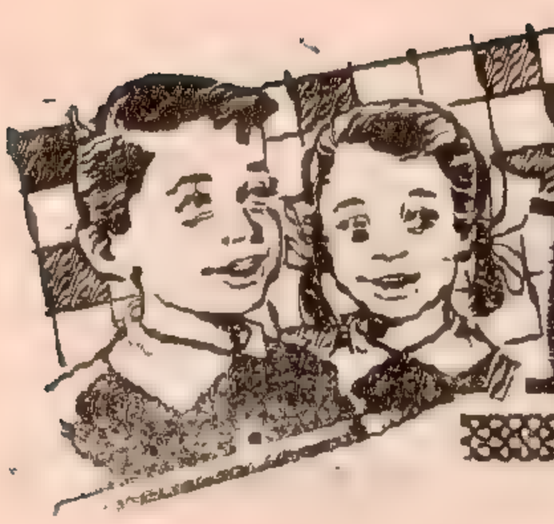

Eğlence

BİLMECE BULMACA

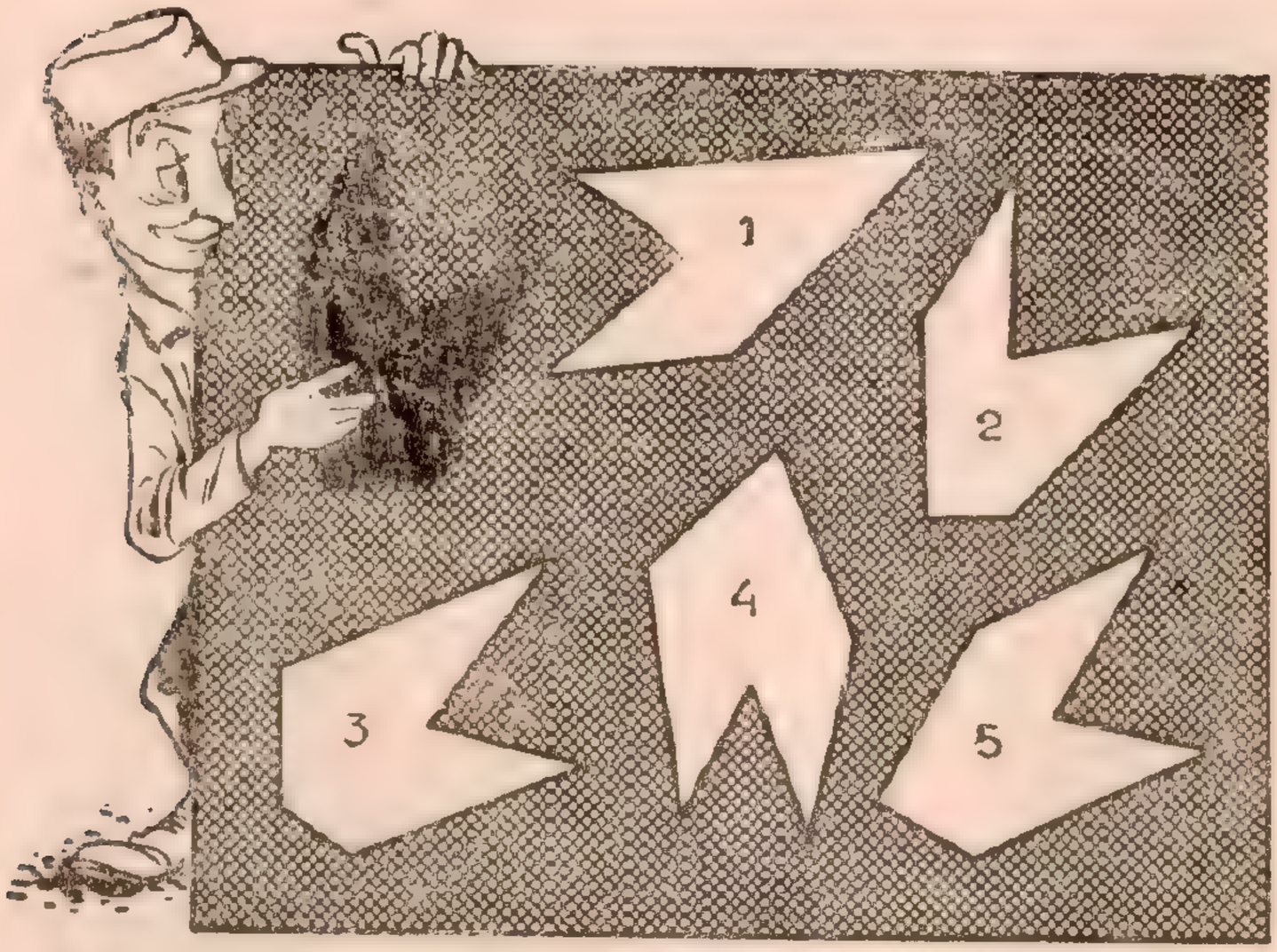

Bu adamın elindeki siyah parçanın hangi deliği kapamakta kullanılabileceğini ilk bakışta bulabilir misiniz? Dikkat edin bu hiç te tahmin ettiğiniz kadar kolay birşey değildir!

Çözümü : 5 numaralı delik.

Ahmet yine bir iş beceriyor. Ne yaptığını merak ediyorsanız resmi boyalı kalemlerinizle aşağıdaki izahata göre boyayınız :

2'ler yeşil, 4'ler koyu mavi, 5'ler kırmızı, 6'lar sarı, 7 ler açık mavi, 8'ler kahverengi, 3'ler beyaz'a boyanacak.

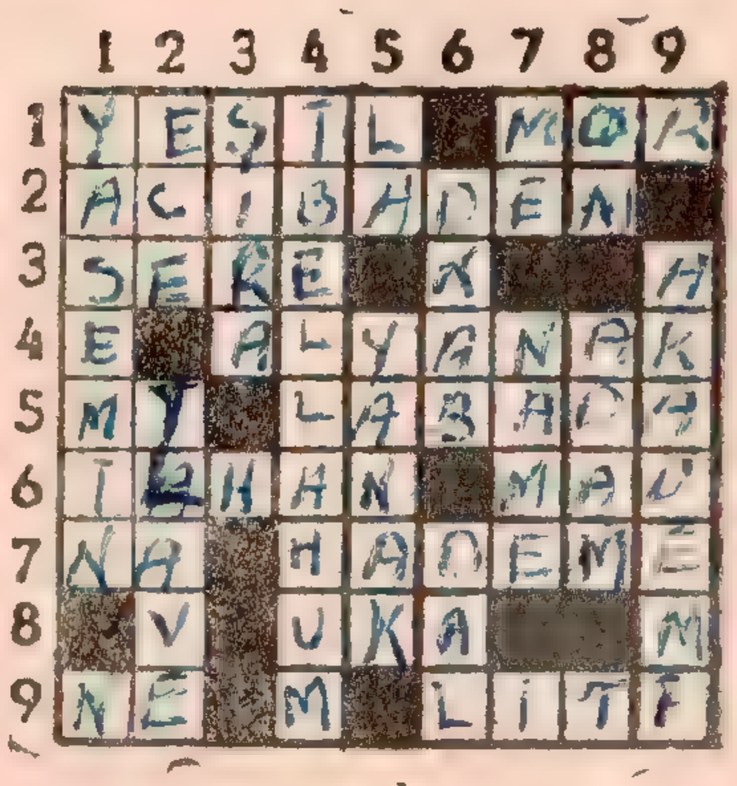

Soldan sağadoğru :

1 — Bir renk, başka bir renk daha. 2 — Kurabiyesi yapılan bir çekirdek içi. 3 — Bisiklette oturulan yer. 4 — Kırmızı yanaklı. 5 — Bir nota, yenilen bir ot. 6 — Bir insan ismi, tersinden okunursa çatıyı örten. 7 — Tersinden okunursa en kısa zaman, uşak. 8 — Bir Türk boyu. 9 — Bir soru edatı, tersinden okunursa Volga nehrinin eski adı.

Yukardan aşağı doğru :

1 — Güzel kokulu bir çiçek. 2 — Kıraliçe, ek. 3 — Üzümden yapılan bir şerbet. 4 — Tersinden okunursa sütten yapılan bir tatlı. 5 — Bir nota, yüzün iki yanı. 6 — Tersinden okunursa sargı ağacın kolu. 7 — Kuzu sesi, mektup. 8 — Bir elektrik ölçüsü, erkek. 9 — Güzel sanatlar okulu.

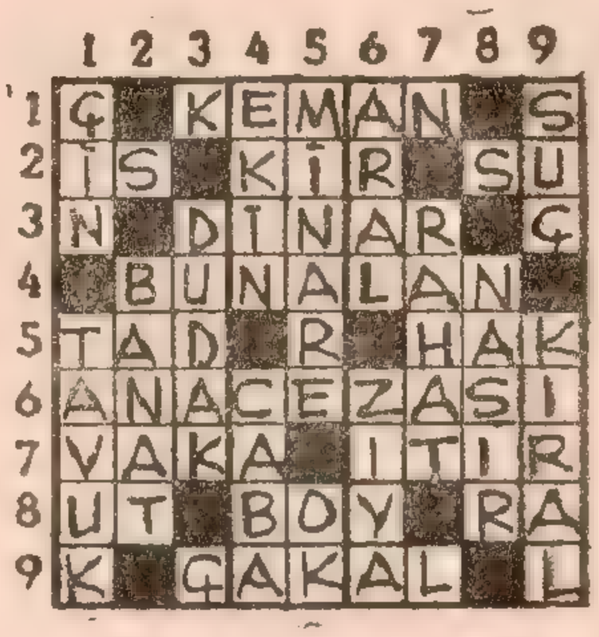

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜSÜ

NE YAPARLARMIŞ?

İki kafadar arkadaş oturacak şehir bulamamışlardı. İkisi de biraz şakacıktan hırsızlık yapmak istiyorlardı. Nereye gittilerse polisler yakalarını bırakmadılar. Nihayet biri arkadaşına gayet rahat bir yer bulduğunu söyledi.

— Bana bak, dedi, o kadar güzel, o kadar tıkırında bir memleket buldum ki sorma. Polisler var ama çok iyi insanlar. Kimsede gözleri yok...

— Sahi mi?... Yok canım?.

— Sahi ya! O kadar iyi insanları var ki bu şehrin, hepsi kapılarını açık bırakıp yatıyorlar.

— Aşkolsun birader!... Eee?

— Geceleri sokaklarda bir tane bekçi yok.

— Deme yahu!...

— Polisler karakolda nöbetçi bile bırakmıyorlar. O kadar emin, o kadar dürüst bir memleket...

— Hayret vallahi!

— Sokakta adamın biri elindeki paketi oracığa bırakıp gidiyor. Ne soran var, ne alan! Iki saat sonra gelip paketi aynı yerden alıyor... Ahlâk bukadar yüksek...

— İnanılacak şey değil doğrusu!

— Sonra birisi bir adamı kaza ile vursa, onu asmıyorlar o memlekette!

— Aman ne iyi!... Ya ne yapıyorlar?...

— Balta ile kafasını kesiyorlar.

YENİ GELDİM DOKTOR

Meşhur bir kalp hastalıkları mütehassısı: İlk muayeneye otuz, bundan sonraki muayenelere de on beşer lira alırmış. Bir gün, işini ucuza bitirmek isteyen açıkgöz hastanın biri, kendine eski bir hasta süsü vererek hekimin odasına:

— Yine geldim doktor!...

Diye bağırarak girmiş.

— Peki, soyunun.

Dikkatli bir muayeneden sonra hekim:

— Korkacak birşey yok; geçen defa verdiğim ilâçlara devam edin...

Diyerek hastayı başından savmış.

IMKÂNSIZ

Sahnede rolünü çok büyük bir muvaffakiyetle başarıyordu. Halk kendisini çılgınca alkışlıyordu. Nihayet piyesin sonu yaklaşmağa başladı. Son perdede ellerinde kılıç iki düşman karşı karşıya geldiler. Zoru bir düello başladı. Kılıçlar birbirine çarpıyor, iğriliyor, miğferler uçuyordu. Birdenbire düşmanın kılıcı kahramanın kalbine saplandı, yere serildi.

Halk o kadar coşmuştu ki aynı sahneyi tekrar görmek isteriz, diye bağırdılar. Artistlerden biri çıktı. «İmkânı yok, çünkü kahraman ölmüştür, dedi, tekrar nasıl dirilebilir?!...»

RENKLİ DENİZLER

Aliş renkli deniz olur, Fatoş da olmaz diyordu. Bir çikolatasına bahse tutuştular.

Aliş atlasını açarak Fatoş'a gösterdi:

— Bak, dedi, Karadeniz, Akdeniz, Kızıldeniz! Üçü de renkli değil mi? Ver bakalım çikolatamı!...

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 29 CİLT: 1960-3
20 TEMMUZ 1960

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ
Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.
İlânın santimi sekiz liradır.

YAZISIZ

— Bizim filin su içmesi için en kolay çareyi ancak böyle buldum...

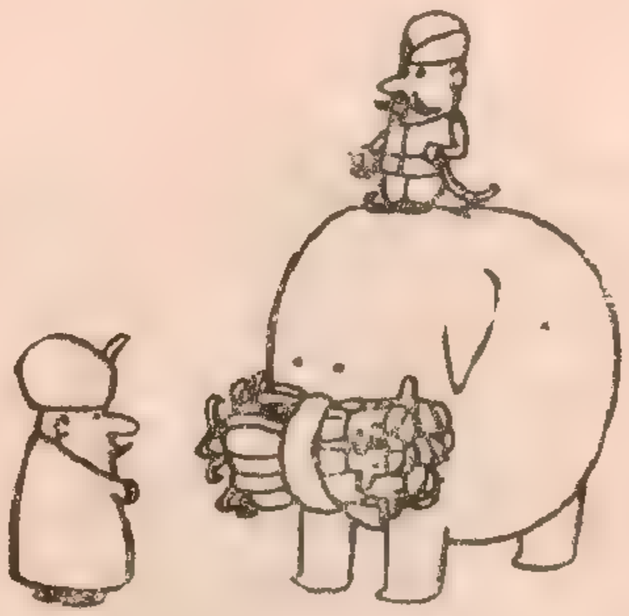

— Esirleri nereye götürelim efendimiz?...

BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

5. sayfadıki soruların doğru cevapları :

1— Dünyanın en yüksek tepesi Himalaya dağları üzerinde Everest'tir.

2 — Resimdeki hayvan deniz aygırıdır.

3 — Sıtma hastalığını aşılayan dişi sivrisinektir.

TARİHE MALOLMUŞ GÜZEL SÖZLER

ADAM ARIYORUM

HAZIRLAYAN : ERDOĞAN SEVGİN

GÜNEŞ masmavi gökte bütün haşmetiyle parlıyordu. Atina sokakları sıcaktan buram buram yanıyordu. Vaktin gündüz, olmasına rağmen bir adam, bir elinde fener bir elinde baston sokaklarda dolaşıp duruyordu. Üzerinde sadece bir manto vardı. Başı ve ayakları çıplaktı...

Adamın bu hali muhakkak ki çok gülünçtü. Öyle ya, güpegündüz, garip bir kıyafetle, bir elinde baston, diğer elinde fener, sokaklarda dolaşmak, akıl kârı bir iş değildi zira...

Fakat, adamın bu hali, Atina'lıları hiç de şaşırtmamıştı. Zira onlar bu adamı çok iyi natıyorlardı. Bir elinde fenerle, gün ortasında sokakları arşınlayan bu adam, Diyoen'di. Gariplikleriyle, herkesi güldüren; söylediği sözlerle herkesi düşündüren, devrin en büyük filozofu Diyojen...

Diyojen, çok tuhaf bir adamdı doğrusu. Yaşayışı, düşünceleri, hareketleri, velhasıl herşeyi, hiç kimseye benzemezdi. Başlıbaşına bir âlemdi. Yaz-kış demeden sırtında bir manto, dolaşır dururdu. Bir fıçı içerisinde yatıp kalkardı. Eşyası sadece bir baston, bir torba bir de su kabından ibaretti. Hatta sonraları bu su kabından da vazgeçmişti... Zira bir çocuğu neliyle su içtiğini görmüş ve «su içmek için kaba lüzum olmadığı» kanaatine vararak, kabı fırlatıp bir kenara atmıştı... Bu şekilde hareket etmesine sebep, bir fikirdi Diyojen'in. Devrin âlimlerinden birinin bir felsefesi onu bu şekilde yaşamaya sevketmişti. Bu felsefe şuydu: İnsanoğlunun fazileti, bütün istekleri ve ihtiyaçları mümkün olduğu kadar azaltarak, nefsine hakim olmaktır... İşte bunun için Diyojen bu şekilde yaşıyordu...

Diyojen, bir gün şehirde bir gezinti yaparken, ara sokaklardan birinde, karşısına bir adam çıktı. Diyojen'i tanıyordu. Fakat dolaşma sebebini merak etmişti. Diyojen'e yaklaşıp, «Ne arıyorsun?» dedi.

Diyojen gülümsiyerek adama baktı. Sonra ona su sözü, asırlarboyunca unutulmayacak olan şu sözü söyledi: «Adam arıyorum...»

Günümüzde, haksızlıkla yüz yüze gelen insanlar, bu sözü sık sık tekrar ederler. Tabiî söylerlerken de Diyojen'in halini gözleri önüne getirirler. Bir elinde fenerle güpegündüz 'Adam' arayan Diyojen'in halini... Zira bu suretle, iyi bir adamın, dürüst, namuslu, velhasıl bütün meziyetleri üzerinde toplayan adamın nekadar güç bulunduğunu daha iyi anlarlar.

MİNİK HİKÂYE

Münakaşa

Meşhur komiklerden Hasan bir perdelik piyes oynayıp binlerce kişiyi katıltarak yere serdiğinin ertesi gecesi şehirde dolaşmağa çıkmıştı. Duvarlarda kendini metheden büyük büyük ilânlar gördü. Halk hep kendinden bahsediyor, geçen akşam yaptıklarını birbirlerine anlattıkça katılıyorlardı.

Duvarda kendi iânının yanına bir başka ilânın yapışmış olduğunu gördü. Yine meşhur komiklerden Ali o gece filânca tiyatroda bir oyun verecekti. Hasan Ali'yi tanımıyordu. Resmini bile görmemişti. Fakat iyi bir sanatkâr ve belki de kendinden daha yüksek bir komik olduğunu duymuştu.

Yürürken Ali'nin ilânını okuyan bir adam gördü. Kendi kendine: «Dur şununla biraz konuşayım» dedi. Yanına yaklaştı.

— Merhaba bayım, dedi. Bu Ali denilen adam bu gece oynayacakmış, öyle mi?

— Oyleymiş. İlânları öyle yazıyor...

— Dün gece de şu Hasan oynadı. Onu seyrettiniz mi?

— Seyrettim.

— Nasıl, beğendiniz mi?...

— Eh şöyle böyle...

— Nasıl şöyle böyle!... Hasan dünyanın en komik adamı!

— Ali de dünyanın en komik adamı!...

— Öyle ama muhakkak biri ötekinden üstün olacak. Hasan Ali'den üstündür.

— Ne münasebet canım! Sen Ali'yi hiç görmemişsin, galiba. Hasan onun yanında o kadar sönük kalır ki, lâfı bile olamaz!

— Hasan sanatkârdır. Ali de sanat ne gezer? O yalnız birkaç kelime ezberlemiştir. Hep onları söyler!

— Haydi avanak! Sen Ali'yi bir gece seyret de ondan sonra konuş.

Hasan kendini tanıtmanın sırası geldiğini anlamıştı. Muhakkak ki karşısındaki adam sersemin biriydi. Kendini tanıyamamıştı. Şöyle biraz herifin yüzüne baktı. Sonra gülümsedi:

— Bana bak, dedi, ben Hasanım yahu! Tanıyamadın mı?.

Karşısındaki adam hiç şaşırmadı. O da ellerini göğsüne kavuşturdu. Hasanı şöyle bir süzdü.

— Tanımaz olur muyum, dedi. Asıl sen beni tanıyamadın. Ben de Ali'nin ta kendisiyim!...

5 BUCAKTAN

TARLA FARELERİ ÇOK ZARARLI HAYVANLARDIR. SÜRÜL. MÜŞ ARAZİDE BİR GÜRÜL. TÜ DUYDULAR MI SAYISIZ DELİKLER AÇARAK TOPRAĞIN ALTINA KAÇARLAR. YILAN BİLE YETİŞEMEZ O ANDA. DÜNYANIN EN ÇABUK TEHLİKEYİ SEZEN HAYVANLARIDIR.

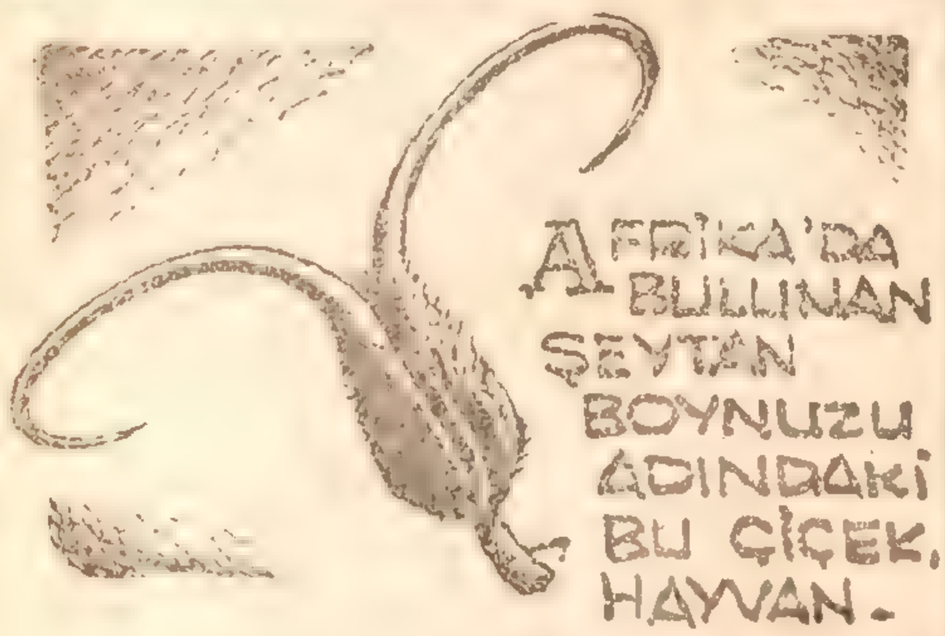

AFRİKA'DA BULUNAN ŞEYTAN BOYNUZU ADINDAKİ BU ÇİÇEK, HAYVANLARIN BURUNA VEYA GENİZİNE KAÇTI MI ONLARI ÇILEDEN ÇIKARIR.

ECEL GELDİ CIVANE, BAŞ AĞRISI BAHANE.

RUSYA'DA KONUŞULAN 150 DEN FAZLA DİL VARDIR.

AMERİKA'DA KIZILDERİLİLER ARASINDA HARP ALARMI VEREN REİSLER, BÜYÜK OTORİTE KURARLARMIŞ. İŞTE MOUNTAİN CHİEF.,İN SESİYLE YERLİLER KENDİLERİNDEN GEÇERMİŞ

— Deniz soğuk dedilər, eşitməyəm deyə paltarımı aldım...

YILDIRIM KAPTAN

"ELEKTRUMDAN GELENLER"

ALBAY FLEMİNG İLE YILDIRIM KAPTAN ELEKTRUMDAN GELEN ROKETİ KARŞILAMAK İÇİN ALANA KOŞTULAR...

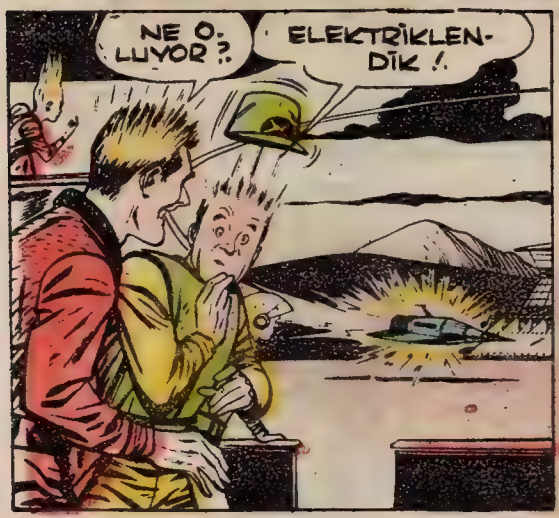

KAPISI A-ÇILDI
ACABA KİM BU?

SAYIN DÜNYALILAR! ELEKTRUMDAN DOST-LUK MAKSADIYLA GE-LEN GRANDOLF ÇİZİ SELAMLAR!

YA.YA.YA!..
BU HERİF DELİNİN BİRİSİ!

BU PELERİNLİ GÜZEL KIZ KİM?
PELERİNİN ALTINDA BİR ŞEY VAR

NİÇİN ŞAŞKINSINIZ? EVVELCE HABERLER YOLLAMIŞTIM!.

HABERLER DEDİ-ĞİNİZ O.AFRİKAYA KUTUPLARA ATTI-ĞINIZ ROKETLER Mİ?
29/2

HA..HA..ELEKTRUMLU-LAR YAMANDIR
YADMA GRANDOLF
PEKİ, ROKETLE-RİMİZ DÜNYAYA ZİYAN MI VERDİ? KİMSESİZ MINTI-KALARA ATTIK
HARİTALARINIZ ORA-YI BOŞ OLARAK GÖSTERİYORSA ÇOK ESKİDİR
OLABİLİR.. BİZ İLİM BAKIMINDAN SİZDEN ASIRLARCA GERİYİZ
ZATEN KIZIMLA BURA-YA SİZİN İLERLEMELERİ-NİZİ GÖRMEYE GELMİŞTİK
EVET ONUN İÇİN GELDİK
29/3

İLK ÖNCE BABAM RAZI OLMADI AMA GÜZEL BİR KIZIN ELÇİLİK İŞLERİNDEKİ ROLÜ DAHA MÜHİMDİR !..

İYİ AMA, DÜNYAYA İYİ NİYET ELÇİSİ OLARAK GELDİĞİNİZE NASIL İNANALIM ?

GEZEGENİMİZE AİT SIRLAR VERİRSEK İNANIR MISINIZ ?
ANLATIN !
© 1960 by John F. Dille Co.
Distributed by National Newspaper Syndicate

34 DÜZİNE YIL ÖNCE GEZEGENİMİZDE ATOM DENEMELERİ YÜZÜNDEN KANSER ARTTI..
YANİ DÖRT YÜZ YIL EVVEL !..

KANSER HASTALIĞININ ÇOĞALMASI YÜZÜNDEN HALK İSYAN ETMİŞTİ
29/4

NE KADAR İLİM ÇALIŞMA MERKEZİ, LABORATUVAR VARSA YIKILDI...
GELECEK SAYIDA: "zippi" DENEN KUŞ

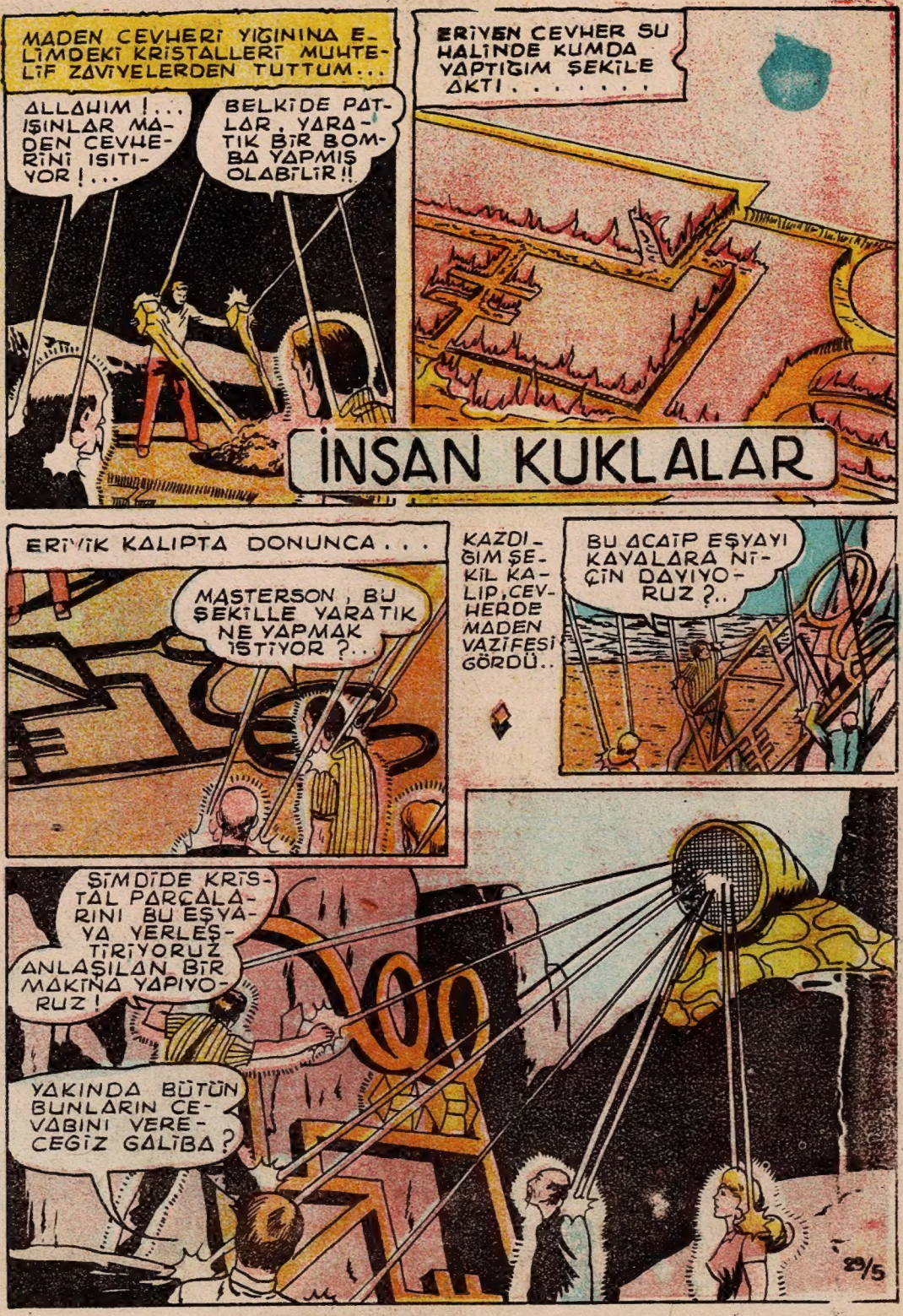
MADEN CEVHERİ YIĞININA ELİMDEKİ KRİSTALLERİ MUHTELİF ZAVİYELERDEN TUTTUM...
ALLAHIM!... IŞINLAR MADEN CEVHERİNİ ISITIYOR!...
BELKİDE PATLAR, YARATIK BİR BOMBA YAPMIŞ OLABİLİR!!
ERİYEN CEVHER SU HALİNDE KUMDA YAPTIĞIM ŞEKİLE AKTI.....
İNSAN KUKLALAR
ERİYİK KALIPTA DONUNCA...
MASTERSON, BU ŞEKİLLE YARATIK NE YAPMAK İSTİYOR?...
KAZDIĞIM ŞEKİL KALIP, CEVHERDE MADEN VAZİFESİ GÖRDÜ..
BU ACAİP EŞYAYI KAYALARA NİÇİN DAYIYORUZ?..
ŞİMDİDE KRİSTAL PARÇALARINI BU EŞYAYA YERLEŞTİRİYORUZ ANLAŞILAN BİR MAKİNA YAPIYORUZ!
YAKINDA BÜTÜN BUNLARIN CEVABINI VERECEĞİZ GALİBA?
29/5

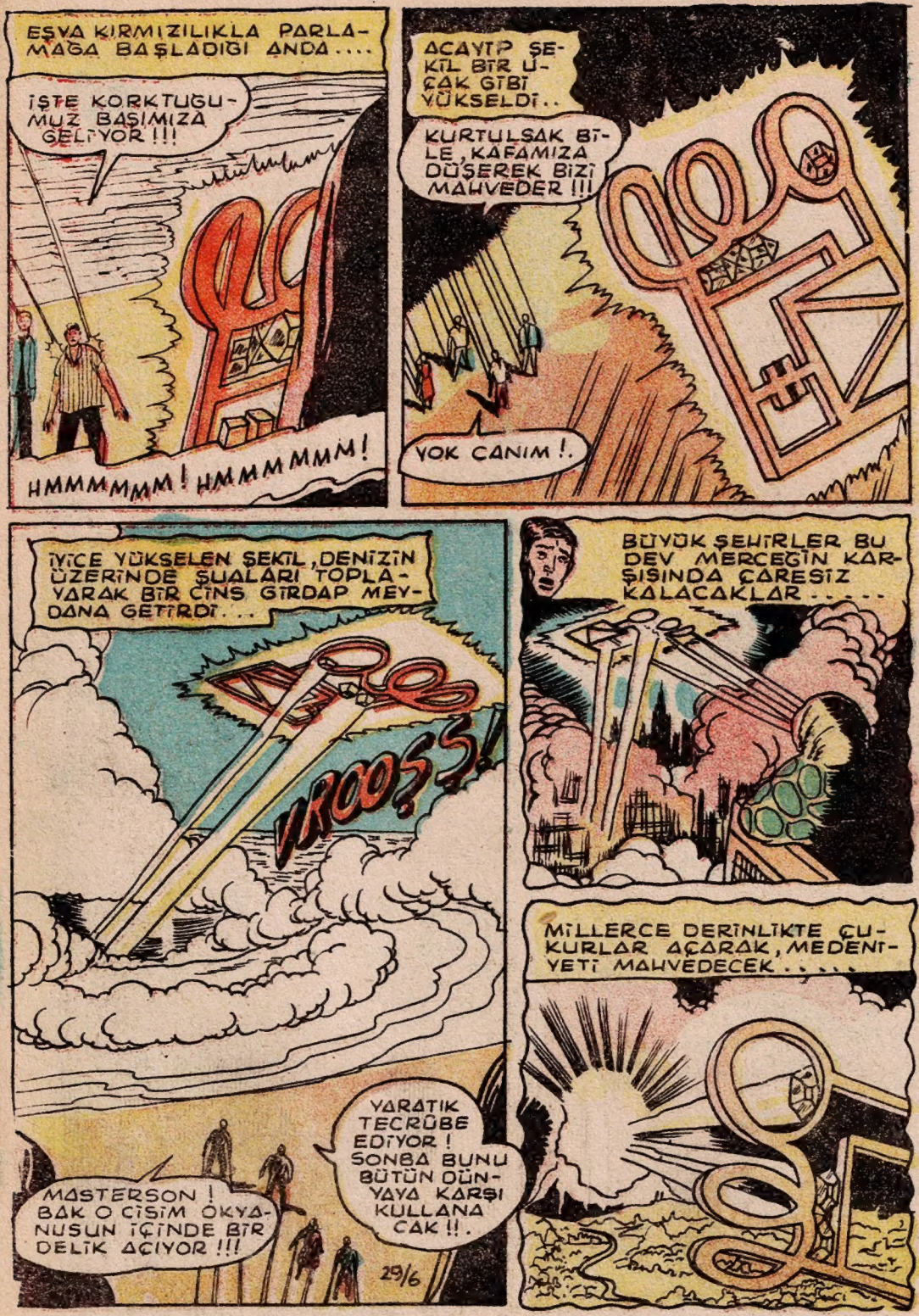
EŞYA KIRMIZILIKLA PARLAMAĞA BAŞLADIĞI ANDA....
İŞTE KORKTUĞUMUZ BAŞIMIZA GELİYOR !!!
HMMMMMM! HMMMMMM!
AÇAYIP ŞEKİL BİR UÇAK GİBİ YÜKSELDİ..
KURTULSAK BİLE, KAFAMIZA DÜŞEREK BİZİ MAHVEDER !!!
YOK CANIM !.
İYİCE YÜKSELEN ŞEKİL, DENİZİN ÜZERİNDE ŞUALARI TOPLAYARAK BİR CİNS GİRDAP MEYDANA GETİRDİ...
VROOSS!
BÜYÜK ŞEHİRLER BU DEV MERCEĞİN KARŞISINDA ÇARESİZ KALACAKLAR.....
MİLLERCE DERİNLİKTE ÇUKURLAR AÇARAK, MEDENİYETİ MAHVEDECEK.....
YARATIK TECRÜBE EDİYOR ! SONRA BUNU BÜTÜN DÜNYAYA KARŞI KULLANACAK !!.
MASTERSON ! BAK O CİSİM OKYANUSUN İÇİNDE BİR DELİK AÇIYOR !!!
29/6

BİRDENBİRE
KURTULDUK!! ŞUA BANTLARI GEVŞİYOR. YARATIĞIN GÖZÜ ARTIK ÇOK PARLAMIYOR!..
BU İCADI YAPMAK UZUN SÜRMÜŞTÜ, GALİBA ZAYİFLADI!.
GELİN MAKİNAYI PARÇALAMAĞA BAŞLIYALIM!..
BİRDEN AKLIMA BİRŞEY GELDİ, BRENT! HERŞEYİ MAHVETMEDEN DURDURMALIYIM..
HAYIR BRENT! YAPMA!. MAKİNANIN BİR ZARARI YOK.
NE? AKLINIMI KAÇIRDIN, MASTERSON!!!
SENİ MAKİNA KÖPEK BALIKLARINDAN KURTARDI. UNUTTUN MU?...
BANA İHTİYACI VARDI DA ONDAN, BİZLERİ GÜMÜŞLE KAPLAMAYA NEDERSİN?!!!
ONA YARDIM EDECEK KÂFİ KUVVET VARDI BURADA, GÜMÜŞ KAPLANMAĞA GELİNCE ODA RADYUM ŞUALARINDAN KORUNMAK İÇİNDİ.
NE RADYUM MU?
GETİRDİĞİN TOPRAĞA BENZER MADDEYE BAK!. YARATIK MAKİNAYI ÇALIŞTIRMAK İÇİN ONA MÜHTACDI.....
29/7

AMA NEDEN?
ÇÜNKÜ BURADA TUZAĞA DÜŞMÜŞTÜ KENDİ DÜNYASINA DÖNEMİYORDU....
ELLERİ OLMADIĞI İÇİN İŞLERİNİ GÖRDÜRMEK İÇİN ADAM ARIYORDU.. BİZLERİ BUNUN İÇİN KULLANDI !!!
BAK!.. ŞEKİL YİNE PARLAMAĞA BAŞLADI !!
MAKİNAYA BENZİYEN KIRMIZILAŞTIKÇA PARLADIKÇA.....
DENİZDE BİR DELİK AÇMASI TECRÜBEYDİ BUNUNLA GÖRÜLMEYEN MANİDE BİR DELİK AÇABİLECEĞİNİ ANLADI..
HAKLISIN MASTERSON!..BAK YARATIK KAYBOLUYOR!!!
29/8
DERKEN....
GELDİĞİ YERE GİTTİ.
MAKİNADA FAYDASIZ PARÇALARA AYRILDI..
BİZDE MOTORUMUZA DÖNDÜK. DENİZE AÇILDIK, VE BİR DAHA O ADAYI GÖRMEDİK.....
SON